

UDKAST

Vandforsyning
Ref. lmu
J.nr. SVANA-400-00054
Den 20. oktober 2017

Høringsnotat vedr. forslag til ændring af bekendtgørelsen om vandkvalitet og tilsyn med vandforsyningsanlæg

1. Baggrund

Miljøstyrelsen udsendte den 24. maj 2017 forslag til ændring af bekendtgørelsen om kvalitetskrav og tilsyn med vandforsyningsanlæg (drikkevandsbekendtgørelsen) i offentlig høring med frist for afgivelse af bemærkninger til den 24. juli 2017.

Udkastet blev sendt i høring hos alle kommuner og en række interessenter. Miljøstyrelsen har modtaget 42 høringssvar. Følgende 40 interessenter har haft bemærkninger til forslaget:

Aalborg Kommune, ALS Danmark, Dannarks Naturfredningsforening (DN), Dansk Brøndejerforening, Danske Vandværker, Danske Regioner, DANVA, Egedal Kommune, ERFA-netværk for grundvand i midt- og vestjyske kommuner¹ (ERFA), Favrskov Kommune, Foreningen af Rådgivende Ingeniører (FRI), Frederikssund Kommune, GEUS, Greve Kommune, Gribskov Kommune, Hedensted Kommune, Hillerød Kommune, Hjørring Kommune, HOFOR, Holbæk Kommune, Horsens Kommune, Højvang Laboratorier, Ikast-Brande Kommune, KL, Københavns Kommune, Køge Kommune, Laboratoriernes Brancheforening (LAB), Langeland Kommune, Norddjurs Kommune, Nordfyns Kommune, Odsherred Kommune, Randers Kommune, Silkeborg Kommune, Slagelse Kommune, Skanderborg Kommune, Syddjurs Kommune, Thisted Kommune, Vejen Kommune, Vesthimmerlands Kommune og Vordingborg Kommune.

Følgende 2 interessenter har meddelt, at de ingen bemærkninger har til forslaget:
Dansk Arbejdsgiverforening og Danske Revisorer.

Flere høringssvar peger på de samme problemstillinger, og disse høringssvar vil så vidt muligt blive besvaret samlet under emnemæssige overskrifter.

2. Generelle bemærkninger

Hovedparten af interessenterne er utilfredse med, at:

- forsyninger, der i gennemsnit leverer mindre end 10 m³ vand pr. dag friholdes fra at være forpligtet til at opfylde drikkevandskvalitetskrav og til at kontrollere vandet, og
- kontrolstedet for kontrol af overholdelse af drikkevandskvalitetskrav flyttes til forbrugers taphane, hvor vandet hidtil er kontrolleret ved afgang fra vandværket eller ved indgang til ejendom.

¹ Herning, Holstebro, Ikast-Brande, Lemvig, Ringkøbing-Skjern, Struer, Skive og Viborg Kommuner

Reglerne er svære at læse

Det er en udbredt opfattelse, at forslaget er svært at læse pga. mange krydshenvisninger, indskudte sætninger gentagelser og lange paragraffer, specielt § 1 om anvendelsesområdet og § 6 om tilvejebringelsen af et kontrolprogram og indholdet af programmet. Flere er af den opfattelse, at der ikke er tale om en forenkling af reglerne, og kan ikke se behovet for at ændre reglerne.

Miljø- og Fødevareministeriets bemærkninger:

Det er nødvendigt at ændre de gældende regler af hensyn til implementeringen af EU's direktiv 2017/1787, og det er tilstræbt at gøre implementeringen så direktivnær som mulig. Miljøstyrelsen har gennemgået forslaget mhp. at gøre teksten lettere at læse.

Behov for vejledningsmateriale

Mange interessenter, bl.a. DANVA, KL og flere kommuner, peger på behovet for vejledningsmateriale, som adresserer de nye bestemmelser, da der er rum for fortolkninger, og på at vejledningsmaterialet foreligger, når bestemmelserne træder i kraft. Der peges på en opdatering af såvel Miljøstyrelsens vejledning om vandkvalitet og tilsyn med vandforsyningsanlæg og Vejledning om håndtering af overskridelser af de mikrobiologiske drikkevandsparametre ("kogevejledningen").

Miljøstyrelsens bemærkninger:

Miljøstyrelsen er opmærksom på, at behovet for vejledningsmateriale er stort, og styrelsen arbejder derfor på at opdatere gældende vejledning til bekendtgørelsen, så det kan udsendes i høring snarest muligt. En opdatering af "kogevejledningen" vil foreligge senere.

Anvendte begreber

Mange interessenter, bl.a. HOFOR, KL og flere kommuner efterlyser en forklaring på anvendte begreber, f.eks. i vejledning. Bl.a. Danske vandværker ønsker anvendte begreber defineret i bekendtgørelsen. Der bliver peget på begreber som "kommerciel eller offentlig aktivitet", "vand til husholdningsbrug" (forslagets § 1, stk. 1), "vandforsyningsanlæg", "vandforsyningssystemer", "distributionsanlæg", "fødevarer virksomhed", "bygninger og virksomheder" (forslagets § 15, stk. 2 og 3), "offentligheden" (forslagets § 3, stk. 3), "at efterprøve" (forslagets § 6, stk. 7), "leveres" (forslagets § 1, stk. 1) og "indenlandske" (forslagets bilag 4).

Miljøstyrelsens bemærkninger:

Bortset fra de to sidstnævnte begreber er ovennævnte begreber defineret i gældende vejledning til bekendtgørelsen. Miljøstyrelsen vil indføre en definition af "kommerciel eller offentlig aktivitet" i bekendtgørelsen, og vil i vejledningen tydeliggøre begreberne med flere eksempler, herunder udlejningsejendomme (f.eks. udlejningssommerhuse), spejderhytter, spejderlejre, private shelterpladser, rideskoler, Bed & Breakfast, dagplejere, erhvervsvirksomheder mv. Ifølge vejledning fra Fødevarestyrelsen er primærproducenter, som gartnerier og landbrug, at betragte som "fødevarer virksomheder". Dermed er en mælkeproducent også en "fødevarer virksomhed". Det vil blive præciseret af Miljøstyrelsen i vejledningen til drikkevandsreglerne. Miljøstyrelsen vil forklare øvrige anvendte udtryk i den relevante kontekst i vejledningen efter behov. Det er Miljøstyrelsens opfattelse, at der ikke er behov for nye definitioner, og at definitionerne kan videreføres i vejledning.

3. Ennemæssige bemærkninger

Reglerne for små vandforsyninger

Dansk Brøndejerforening, som repræsenterer ejerne af de små vandforsyninger, typisk private enkeltindvindinger, er tilfredse med, at forslaget friholder små forsyninger fra at være forpligtet til at opfylde drikkevandskvalitetskrav og kontrollere vandets kvalitet. Foreningen vil anbefale sine medlemmer at kontrollere vandet fra egen forsyning, hvilket flugter med forslaget.

De øvrige interessenter kan ikke støtte forslaget eller er, som KL, skeptiske. KL's skepsis går på, at når der ikke er adgang til viden om kvaliteten af vandet fra de små forsyninger, bliver planlægningsgrundlaget for udbygning af den almene vandforsyning forringet. Danske Vandværker, DANVA og flere kommuner peger på det samme. Blandt interessenternes øvrige argumenter er, at erfaringen viser, at mange private anlæg har utilfredsstillende vandkvalitet, også over niveau for kogeanbefaling, og at manglende obligatorisk kontrol kan medføre en sundhedsrisiko, f.eks. for børn, ældre og syge. Det er opfattelsen, at den gældende kontrol er med til at opdage og forbedre utilfredsstillende vandkvalitet. Desuden er der forventning om, at mange ejere ikke vil kontrollere vandets kvalitet, når de af kommunen alene *opfordres* til at kontrollere vandet - med risiko for dårlige vandkvalitet som resultat.

Bl.a. Frederikssund, Ikast-Brande og Odsherred Kommuner finder den kommunale *anbefaling* mindst hvert 5. år om kontrol til ejere af små forsyninger overflødig og spild af ressourcer. Køge Kommune efterlyser en præcisering af, i hvilken form anbefalingen om kontrol hvert 5. år skal gives. Norddjurs Kommune peger på, at forslaget kan medføre en negativ udvikling mht. salg af ejendomme, og Greve Kommune på, at kontrol medfører, at anlæggene lever op til en vis standard. Frederikssund, Holbæk og Odsherred Kommuner bemærker, at ejendomsmæglerbranchen bør orienteres om, at ejendommens vand ikke længere kontrolleres, og at det ikke vil være en garanti for god vandforsyning, at der ikke er indberettet påbud til Diadem for en ejendom. Køge Kommune peger på forkerte signaler, når kun overskridelser fra frivillige kontroller indberettes til Diadem. Vordingborg Kommune finder, at den gældende indberetning af påbud til Diadem fungerer tilfredsstillende, og at den giver grundejere og ejendomsmæglere en sikkerhed om korrekte oplysninger.

Vordingborg Kommune efterlyser en tydeliggørelse af reglerne mht. at identificere boliger med egen vandforsyning. Silkeborg Kommune anbefaler, at anlæg, der leverer vand til mindst én udlejningsejendom eller mindst to selvstændige ejendomme, er at betragte som anlæg, der leverer vand til kommercielle aktiviteter, og dermed ikke undtages reglerne om regelmæssig kontrol. Hedensted Kommune anbefaler også, at vandet i udledningsejendomme med egen forsyning kontrolleres pga. byfornyelseslovens § 74, stk. 4, om kondemnering af sundhedsfarlige boliger. Bestemmelsen fastlægger, at enhver lejlighed skal have adgang til godt og tilstrækkeligt drikkevand. Ikast-Brande Kommune peger på, at Vejledningen om kondemnering skal laves om, da dårligt vand er en begrundelse for kondemnering.

Aalborg Kommune forudser, at utætte borer kan forringe grundvandet, og det midt- og vestjyske ERFA-netværk vurderer, at det øger behovet for kommunalt teknisk tilsyn med anlæggene af hensyn til beskyttelse af grundvandet.

Danske Vandværker vurderer, at forslaget vil sætte udviklingen med sammenlægning af små forsyninger i stå, da det ikke vil være attraktivt pga. kontrol. Hedensted og Horsens Kommuner forventer færre nye tilslutninger til almen vandforsyning og manglende incitament til at etablere forsyningsledninger. Horsens Kommune peger på, at forslaget kan underminere almene forsyningers økonomi. Gribskov og Odsherred Kommune er spørgende i forhold til passagebekendtgørelsens § 2, stk. 4, som fastlægger, at en almen vandforsyning ved anlæg af ledning kan opkræve passagebidrag fra ejere, som selv om det er muligt, ikke ønsker at lade deres ejendomme slutte til ledningen. En betingelse for opkrævningen er, at boringens vand ikke opfylder de gældende kvalitetskrav, eller at boringens beliggenhed eller indretning ikke er tilfredsstillende.

Danmarks Naturfredningsforening, Foreningen af Rådgivende Ingeniører og Laboratoriernes Brancheforening anbefaler at intensivere kontrollen med de små forsyninger.

Flere kommuner oplyser at have flere almene vandforsyningsanlæg, der leverer mindre end 10 m³ vand pr. dag, og som dermed ikke vil være omfattet af kontrollen, hvilket flere finder uhensigtsmæssigt, bl.a. fordi det ikke harmonerer med, at almene vandforsyninger har en informationspligt om vandets kvalitet over for forbrugerne. Mange kommuner finder desuden, at små forsyninger, der leverer vand til flere ejendomme, bør kontrolleres.

Langeland Kommune spørger til, om der ikke længere er kvalitetskrav til vand til vanding af afgrøder, når vandet er fra anlæg, der leverer mindre end 10 m³ vand pr. dag, og vandet ikke leveres som led i en kommerciel eller offentlig aktivitet.

Norrdjurs Kommune noterer, at forslaget alene refererer til anlæg, der leverer "mindre end 10 m³ vand pr. dag", og ikke til "mindre end 50 personer", jf. drikkevandsdirektivets undtagelsesbestemmelse. Norrdjurs Kommune refererer desuden, at EU-domstolen har fastslået, at det tidligere gældende drikkevandsdirektiv fra 1980 ikke gjaldt for vand til eget forbrug pga. udtrykket "leveret", og at det samme må være gældende for det gældende drikkevandsdirektiv.

Flere kommuner, bl.a. ERFA-netværket for midt- og vestjyske kommuner og Aalborg, Frederikssund og Ikast-Brande Kommuner, vurderer, at det vil være en større opgave at informere berørte borgere om, at deres vand ikke kontrolleres regelmæssigt, bl.a. fordi kommunerne ikke umiddelbart har deres adresser. Vordingborg Kommune finder, at ejeren af en forsyning, sekundært tilsynsmyndigheden, bør tillægges denne informationsforpligtelse. Bl.a. ERFA-netværket, Ikast-Brande og Hjørring og Frederikssund Kommuner efterlyser, hvad der i forhold til de små forsyninger skal forstås ved "sundt og rent vand" og "god vandkvalitet". Vordingborg Kommune anbefaler at lade kommunens informationspligt om sundt og rent drikkevand udgå. Skanderborg Kommune spørger til, hvordan kommunerne kan råde berørte forbrugere, når forbrugerne ikke har indflydelse på forsyningsanlægget.

Holbæk Kommune finder, at kommunens tilsynsfunktion ikke omfatter vejledning i foranstaltninger, der kan beskytte borgernes sundhed, specielt når kommunen ikke kender vandets kvalitet. Odsherred Kommune stiller spørgsmål ved, hvordan kommunen kan informere berørte forbrugere om *enhver* foranstaltning, der kan træffes for at beskyttes sundheden. Ikast-Brande Kommune finder, at bestemmelsen ikke giver mening. Holbæk og Odsherred Kommuner efterlyser en præcisering af, i hvilken form berørte forbrugere skal oplyses om, at deres vand ikke er omfattet af den regelmæssige kontrol. Ikast-Brande Kommune spørger til, hvor ofte denne information skal gives, og forventer i øvrigt ingen miljø- eller sundhedsmæssig gevinst ved det.

Laboratoriernes Brancheforening og flere kommuner (bl.a. Aalborg, Gribskov, Horsens og Odsherred Kommuner) spørger til, hvordan en ejer kan informere berørte forbrugere om, at kvaliteten af vandet indebærer en sundhedsrisiko, når vandet ikke kontrolleres. Gribskov og Holbæk Kommuner spørger desuden til, hvordan kommunen fører tilsyn med, at ejeren informerer berørte borgere. Holbæk og Odsherred Kommuner er af den opfattelse, at det forudsætter, at kommunen kender resultaterne af en prøve, og anbefaler krav om, at alle prøver udtaget akkrediteret skal sendes til kommunen og indberettes til Jupiter.

Vordingborg Kommune efterlyser en bestemmelse om, at resultater af frivillige kontrolprøver skal sendes til kommunen, og at kommunen skal sikre, at drikkevandskvalitet genoprettes. Ikast-Brande Kommune peger på forskelsbehandling, da kommunen forventes at påføre borgere, der kontrollerer vand fra egen forsyning, udgifter ved utilfredsstillende vandkvalitet, modsat borgere, der ikke kontrollerer vandet.

Miljøstyrelsens bemærkninger:

På baggrund af høringen vil drikkevandskvalitetskrav og drikkevandskontrol for ikke-almene vandforsyninger, der leverer vand til mere end én husstand, blive videreført i drikkevandsbekendtgørelsen. Små forsyninger, der alene forsyner én husstand, bliver med beslutningen således ikke forpligtet til at kontrollere vandet. Små forsyninger, der leverer vand som led i en kommerciel eller offentlig aktivitet, vil dog være omfattet af den regelmæssige kontrol, som det også fremgår af høringsforslaget. Fra de gældende regler vil det således blive videreført, at tilsynsmyndigheden træffer afgørelse om kontrolhyppigheden for de små forsyninger, der fortsat forpligtes til at kontrollere vandets kvalitet. I vejledningen til drikkevandsbekendtgørelsen videreføres anbefalingen om, at kontrollen som minimum udføres hvert 5. år.

Med henblik på at videreføre en forenklet kontrol for de små forsyninger, der fortsat forpligtes til at kontrollere vandets kvalitet, vil der til drikkevandsbekendtgørelsen blive tilføjet et nyt bilag, der fastlægger et kontrolprogram, der svarer til gældende forenklet kontrol, dog uden parameteren total phosphor. Sporstoffet arsen vil efter anbefaling fra Styrelsen for Patientsikkerhed indgå som ny obligatorisk kontrolparameter. Forslagets § 9 vil desuden blive tilrettet, så tilsynsmyndigheden som i dag kan pålægge en forsyning med et forenklet kontrolprogram at kontrollere for yderligere stoffer eller mikroorganismer, som kan udgøre en potentiel fare for sundheden.

I de nye regler vil det på den baggrund indgå, at drikkevandskontrollen af de små forsyninger, der fortsat bliver omfattet af drikkevandskontrol, af hensyn til forbrugerbeskyttelsen gennemføres som taphanekontrol i lighed med drikkevandskontrollen i de øvrige vandforsyninger.

Det vil i vejledningen blive tydeliggjort, at § 12, stk. 2, om supplerende kontrolmålinger betalt af forbrugeren, også kan anvendes til, at tilsynsmyndigheden kan kræve supplerende kontrol af vandet fra de små forsyninger, der er omfattet af kontrolkravet, til opsporing af eventuelle forureningskilder.

En udlejningsejendom med egen vandforsyning må anses for en situation, hvor vandet leveres som led i en kommerciel eller offentlig aktivitet. Derfor vil udlejningsejendomme med egen vandforsyning være omfattet af reglerne om regelmæssig kontrol i overensstemmelse med forslagets bilag 4. At en forsyning leverer vand til to selvstændige ejendomme anses ikke i sig selv for en kommerciel aktivitet. Ejendommenes forsyning vil alligevel være omfattet af krav om kontrol af drikkevandet.

Der er med gældende regler alene krav om drikkevandskvalitet til vanding af afgrøder dyrket i produktionsøjemed, jf. Fødevarestyrelsens regler. Dette videreføres uden yderligere krav.

Regler om forenklet kontrol af vandet fra visse små forsyninger, og ingen obligatorisk på øvrige små forsyninger er udtryk for en delvis anvendelse af drikkevandsdirektivets undtagelsesbestemmelse i artikel 3, stk. 2. Der er derfor fortsat behov for at implementere de betingelser, der er knyttet til anvendelsen af direktivets undtagelsesbestemmelse, dvs. forslagets § 10. Der skal herefter være en pligt for en myndighed til at informere berørte borgere om, at deres vand alene kontrolleres ved en forenklet kontrol eller ikke er omfattet af obligatorisk kontrol, og til at informere om god vandkvalitet mv. Desuden er det, jf. forslagets § 10, hensigtsmæssigt, at myndigheden mindst hvert 5. år anbefaler ejere af små forsyninger, som ikke får krav om obligatorisk kontrol, at kontrollere drikkevandet.

Denne informationspligt varetages mest hensigtsmæssigt af kommunalbestyrelsen, men lovhjemlen er mangelfuld. Derfor er et lovforslag, der tilvejebringer hjemlen under udarbejdelse. Høringsforslaget vil derfor blive ændret, så Miljøstyrelsen indtil videre varetager

informationspligten over for ejere af forsyninger, der ikke er omfattet af obligatorisk kontrol, mens tilsynsmyndigheden varetager informationspligten over for forbrugere, hvis vand kontrolleres ved forenklet kontrol. Der vil ikke være behov for forslaget § 11, som derfor er udeladt af drikkevandsbekendtgørelsen.

Miljøstyrelsen vil udarbejde vejledningsmateriale, som kommunerne kan gøre brug af som information til ejere af små forsyninger og berørte forbrugere. Herunder vejledning om, hvordan informationen kan gives og om, hvad den enkelte forbruger kan gøre. En kommune forventes ikke at forholde sig til de sundhedsmæssige aspekter af vand af utilfredsstillende kvalitet, men at vejlede en forbruger i, hvad denne kan gøre i en sådan situation.

Regler i overensstemmelse med ovenstående for de små forsyninger vil være en anvendelse af drikkevandsdirektivets undtagelsesbestemmelse i artikel 3, stk. 2, uanset om enkeltindvindinger for vand til eget forbrug er omfattet af direktivet eller ej.

Visse kvalitetsparametre overgår til at have vejledende status

HOFOR anbefaler at videreføre gældende kvalitetsparametre med angivelse af, hvilke der skal kontrolleres, herunder kvalitetskrav for methan, svovlbrinte, aggressiv kuldioxid, ilt, kimtal ved 37 °C, kalium, magnesium, hårdhed, barium, strontium, alkylbenzener, total olie, fluoranthen, MTBE, phenoler, syreflygtigt cyanid, lithium, molybdæn, strontium, thallium, tin og materialemonomerer som styren og formaldehyd. HOFOR savner en faglig/sundhedsmæssig begrundelse for ændring af stoflisterne i bilag 1a-c. Mht. fluoranthen oplyser HOFOR, at der ses høje indhold af PAH i vand, specielt fluoranthen, fra tjærebelagte støbejernsrør, og anbefaler derfor at bibeholde det gældende kvalitetskrav for fluoranthen.

Vordingborg Kommune anbefaler af hensyn til vurdering af sundhedsrisikoen at videreføre kvalitetsparametrene ilt, methan, svovlbrinte, aggressiv kuldioxid, inddampningsrest, kalium, bicarbonat, fosfor, klor, barium, beryllium, syreflygtigt cyanid, strontium, lithium, molybdæn, kimtal ved 37 °C og flere indikatorer på olieforurening.

Danske Vandværker anbefaler kvalitetskrav for parametre, som kan have afsmitning i forbrugers vandinstallation, jf. reglerne af byggevarer i kontakt med drikkevand. HOFOR anbefaler vejledning om, hvor de enkelte monomerer med kvalitetskrav kan stamme fra.

Danske Regioner anbefaler, at kvalitetskrav for organiske mikroforureninger fastholdes for at kunne vurdere eventuelle fund, herunder for olieprodukter. Hedensted Kommune anbefaler at videreføre gældende kvalitetskrav, specielt for organiske mikroforureninger. DANVA anbefale med henvisning til, at der i ledningsnettet findes rør coatede med tjærestoffer at bibeholde fluoranthen på stofflisten. DANVA anbefaler også, at MTBE videreføres på stofflisten, og at BTEX (benzen, toluen, ethylbenzen og xylen) som indikator på oliestoffer også fremadrettet fremgår af stofflisten. Horsens Kommune peger også på toluen. Vejen Kommune anbefaler, at gældende nationalt fastsatte kvalitetsparametre fastholdes, da stofferne jævnligt anvendes i forbindelse med forureningsager, f.eks. organiske mikroforureninger som total kulbrinter, phenoler, formaldehyd, styren, diethylether og naphthalen. Københavns Kommune anbefaler at videreføre kvalitetsparametrene 1,4-dioxan og 1,2-dichlorpropan. Danmarks Naturfredningsforening finder, at det svækker drikkevandskontrollen, at antallet af kvalitetskrav til organiske mikroforureninger reduceres fra 44 til 15, og peger specielt på kvalitetskravet til total kulbrinter.

HOFOR anbefaler flere pesticider og nedbrydningsprodukter på pesticidlisten i bilag 2, herunder mindre udbredte pesticider. Specifikt peger HOFOR og DANVA på chloridazon og dets

nedbrydningsprodukter. HOFOR efterlyser en vejledning, der beskriver tidligere og nuværende anvendte pesticider, herunder risiko for grundvandet og hotspots. Slagelse Kommune anbefaler, at pesticidlisten indeholder flere af de anvendte pesticider.

Bl.a. af hensyn til forbrugerne anbefaler Frederikssund, Horsens, Syddjurs og Vesthimmerlands Kommuner, at kvalitetskrav til hårdhed videreføres. Syddjurs og Vesthimmerlands Kommuner anbefaler også at videreføre parameteren ilt, bl.a. fordi ilt skal være til stede for at forhindre anaerob bakterievækst og til at vurdere, om vandrensningen fungerer korrekt. Syddjurs Kommune peger også på phosphor. Københavns og Vesthimmerlands Kommuner anbefaler tillige, at kvalitetskravet til kimtal 37 °C videreføres, idet Københavns Kommune kommenterer, at parameteren er anvendt til at vurdere forurening stammende fra ”fremmed” indtrængning i ledningsnettet/boringen. Odsherred Kommune er også spørgende mht. kimtal 37 °C. HOFOR efterlyser en fodnote om, hvornår der skal kontrolleres for Enterokokker, og finder det overflødig med parametre for chloring og desinfektion på stoflisten.

Laboratoriernes Brancheforening (LAB) noterer, at sumparameteren PAH bør også omfatte benzo(j)fluoranthen, da benzofluoranthenerne analysemæssigt ikke kan adskilles. Desuden peget LAB på, at det ikke fremgår, om heptachlorepoxyd er en sum af cis og trans.

Miljøstyrelsens bemærkninger:

Forslaget indeholder, at en række gældende nationalt fastsatte drikkevandskvalitetskrav gældende ved forbrugers taphane overgår til at have vejledende status. Miljøstyrelsen anbefaler, at også gældende kvalitetskrav ved afgang fra vandværk og indgang til ejendom videreføres som vejledende. Fastholdes de gældende nationalt fastsatte kvalitetskrav, er konsekvensen af drikkevandsdirektivet, at alle forsyninger skal kontrollere drikkevandet for alle disse parametre, medmindre de udtages på baggrund af en forsynings godkendte risikovurdering. Dette vil udvide kontrollen væsentligt. Data viser, at for de parametre, som overgår til vejledende status, er fund i råvand/grundvand og fund ved materialeafsmitning på niveau med eller over kvalitetskravene sjældne. Det skal nævnes, at det sundhedsmæssige beskyttelsesniveau for formaldehyd er revurderet med det resultat, at værdien, som overgår til at blive vejledende, lempes væsentligt i forhold til gældende kvalitetskrav.

Miljøstyrelsen vil dog ændre forslaget, så PAH’et fluoranthen (tjærestof) bibeholdes på stoflisten (bilag c). Det er begrundet i en orientering af 20. september 2017 fra Københavns Kommune og de indkomne høringssvar om fund af tjærestoffer i stillestående vand fra tjærelagte støbejernsrør. Det er uvist, hvor udbredte disse rør i dag er. MST noterer sig, at stoffet fluoranthen bestemmes under samme måleprocedure, som ved bestemmelse af de obligatoriske PAH’er benzo(b)fluoranthen og benzo(k)fluoranthen.

Når der vælges egnede parametre til drikkevandskontrol, skal der tages hensyn til de lokale forhold. Det betyder, at hvis der er risiko for forurening med et stof fra indvindingsoplandet eller fra materialeafsmitning, er det fortsat obligatorisk at kontrollere drikkevandet for stoffet, uanset at der ikke er bindende kvalitetskrav. Når gældende kvalitetskrav videreføres som vejledende, kan værdierne fortsat anvendes som vurderingsgrundlag. Miljøstyrelsen har noteret sig, at Styrelsen for Patientsikkerhed, som varetager borgernes sundhedsmæssige beskyttelse i forhold til drikkevand, ikke har konkrete bemærkninger til de foreslåede stoflister.

Vandforsyninger, der i dag er forpligtet til at kontrollere for parametre som f.eks. MTBE eller andre stoffer af sundhedsmæssigt relevans, vil fortsat være forpligtet til at kontrollere for stofferne, uanset at parameter værdierne overgår til vejledende værdier. Forsyningerne vil være forpligtet til denne

kontrol iht. forslagets § 5 og § 8, idet en kommune forventes at pålægge en forsyning kontrol for disse stoffer, når forholdene taler for det, og kommunerne er forpligtet til at føre tilsyn med, at den nødvendige kontrol foretages.

BTEX (benzen, toluen, ethylbenzen og xylen) indikerer olieprodukter og er i gældende regler ikke parametre med kvalitetskrav, bortset fra benzen. Kvalitetskravet for benzen videreføres. Der foreligger fra Miljøstyrelsen et vejledende kvalitetskrav for toluen. Toluen tilføjes derfor i listen med vejledende krav i vejledningen til bekendtgørelsen. Indføres toluen, ethylbenzen og xylen som kvalitetsparametre på bilag 1 c, skal alle forsyninger kontrollere drikkevandet for stofferne, hvilket ikke er hensigtsmæssigt, når stofferne ikke synes at udgøre et generelt forureningsproblem for forsyningerne. I det omfang der er risiko for, at der kan forekomme stoffer i drikkevandet, som kan udgøre en potentiel fare for sundheden, herunder BTEX, er forsyningen forpligtet til at kontrollere for stofferne, jf. ovenfor. Parameteren total olie (ikke total kulbrinter) er ikke veldefineret mht. kulbrintebraktioner, og parameteren kan analyseteknisk ikke kontrolleres til det niveau, som det gældende kvalitetskrav forudsætter. Tilsynsmyndigheden kan efter behov kræve kontrol af BTEX og total olie i drikkevandet.

Der blev monitoreret for chloridazon i GRUMO i perioden 1998-2003 uden at påvise stoffet i koncentrationer over drikkevandskvalitetskravet. På den baggrund blev monitoreringen indstillet. På baggrund af måleresultater og anbefalingerne på et møde 31. august 2017 i Vandpanelet er det besluttet at tilføje nedbrydningsprodukterne desphenyl-chloridazon og methyl-desphenyl-chloridazon på bekendtgørelsens bilag 2 (pesticidlisten). Forslaget ændres derfor i overensstemmelse hermed. På linje med anbefalingerne fra Vandpanelet er det Miljøstyrelsens vurdering, at der ikke er grundlag for at medtage chloridazon på pesticidlisten. Der er igangværende screeningsundersøgelser af nedbrydningsprodukterne desphenyl-chloridazon, methyl-desphenyl-chloridazon og 1,2,4-triazol i grundvand. MST vil på grundlag af resultaterne herfra vurdere, om det giver anledning til at ændre pesticidlisten. Miljøstyrelsen revurderer tilbagevendende pesticidlisten. Som aftalt i Vandpanelet nedsætter Miljøstyrelsen en arbejdsgruppe med bred deltagelse med det formål bl.a. at sikre vidensudveksling og vejledning til kommuner og forsyninger om kontrol af andre relevante pesticider.

Afsmitningsrisiko er beskrevet i gældende vejledning. Miljøstyrelsen har ikke planlagt yderligere vejledning herom.

En almen vandforsyning er forpligtet til på sin hjemmeside at oplyse om vandets hårdhed, uanset at der ikke er kvalitetskrav til hårdhed, og hårdhed ikke indgår i den regelmæssige kontrol. Der findes ikke i dag kvalitetskrav for parameteren ilt ved forbrugers taphane, kun ved indgang til ejendom. Idet vandets iltindhold ikke er direkte sundhedsrelateret, er det ikke relevant at indføre krav om kontrol af parameteren ved forbrugers taphane. Vandets iltindhold er primært en parameter, der kan anvendes til kontrol af driften på et forsyningsanlæg. Det er derfor Miljøstyrelsens opfattelse, at ilt mere hensigtsmæssigt kontrolleres via kontrolprogrammet for forsyningsanlægget end i den regelmæssige kontrol af drikkevandskvalitetskravene, hvilket vil blive præciseret i vejledning. Miljøstyrelsen finder ikke en sundhedsmæssig begrundelse for at videreføre kvalitetskravet for phosphor. Efter behov kan tilsynsmyndigheden beslutte at lade phosphor indgå i kontrollen i forsyningsanlægget.

Styrelsen for Patientsikkerhed kan ikke pege på en sundhedsmæssig begrundelse for at fastholde kvalitetskravet for kimalt 37 °C. Enterokokker er en parameter, der ifølge drikkevandsdirektivet altid skal kontrolleres for. Den gældende fodnote om kontrol kun ved fund af E. coli er ikke i

overensstemmelse med direktivet. Det er et krav fra EU, at parametre for chloring og desinfektion er blandt parametrene med kvalitetskrav.

Drikkevandsdirektivet giver ikke mulighed for at omdefinere sumparameteren for benzofluoranthenerne. Kvalitetskravet for heptachlorepoxyd, som er fastsat på baggrund af krav i drikkevandsdirektivet, gælder for summen af isomererne (cis og trans), som er almindelig praksis, hvis ikke andet er eksplicit udtrykt.

Justerede drikkevandskvalitetskrav

HOFOR anbefaler kvalitetskrav ved afgang fra vandværk.

DANVA, HOFOR, Laboratoriernes Brancheforening, Nordfyns og Vesthimmerlands Kommuner er undrende over for, at kvalitetskravet til ammonium er lempet med en faktor 10. Aalborg Kommune finder det tidskrævende at skulle kontrollere for en lavere vejledende værdi, og efterspørger hvad de skal gøres ved overskridelser af den vejledende værdi. DANVA og HOFOR er desuden kritiske over for, at kravet til nitrit ved afgang fra vandværk er lempet. Aalborg Kommune efterlyser en gældende undtagelse til taphane kravet for nitrit i relation til fornyelse af filtermateriale. DANVA, ERFA-netværket for midt- og vestjyske kommuner, Aalborg, Ikast-Brande, Københavns og Vesthimmerlands Kommuner er spørgende over for formelen gældende for nitrit/nitrit.

Aalborg Kommune anbefaler, at der for stoffet bor fortsat står ”Det bør tilstræbes at levere vand med så lavt et indhold af bor som muligt og bedst under 300 µg/L” (med understreget ord tilføjet). Tilsvarende formulering anbefaler Aalborg Kommune for parameteren kviksølv.

Flere interessenter, herunder Danske Vandværker, HOFOR, GEUS, Laboratoriernes Brancheforening, Nordfyns, Hjørring, Vesthimmerlands og Vordingborg Kommuner, anbefaler ikke at ændre i enhedsangivelsen på kvalitetskravene, bl.a. fordi det kan skabe forvirring og fejl og vanskeliggør sammenligning. ALS Danmark anbefaler, at enheden for parameteren turbiditet er FNU, mens HOFOR støtter den foreslåede enhed NTU. HOFOR peger på, at referencetemperaturen for parameteren ledningsevne bør være 25 °C som hidtil. Derudover er der i høringssvarene peget på enkelte korrekturmæssige fejl.

Miljøstyrelsens bemærkninger

Der er foreslået et kvalitetskrav på 0,50 mg/L (lig EU's krav) for ammonium, samtidig med, at det anbefales, at værdien ikke overstiger 0,05 µg/L. Dette svarer i praksis til det gældende krav på 0,05 mg/L for ammonium, som der pga. 3 undtagelser er brede muligheder for at fravige, endda overstige EU's krav. På baggrund af høringssvarene vil Miljøstyrelsen ændre forslaget, så det viderefører det gældende kvalitetskrav for ammonium på 0,05 mg/L inklusive de 3 gældende undtagelser, dog justeret så det fremgår, at undtagelserne gælder på betingelse af, at niveauet af ammonium ved forbrugers taphane ikke overstiger EU's krav på 0,5 mg/L, idet dette ikke har været klart i de gældende regler. Tilsvarende anbefaler Miljøstyrelsen at ændre forslaget for nitrit, så det fastholder det gældende kvalitetskrav til nitrit ved afgang fra vandværk på 0,01 mg/L inklusive de 3 gældende undtagelser, dog justeret så det fremgår, at undtagelserne gælder på betingelse af, at niveauet ved forbrugers taphane ikke overskrides. Miljøstyrelsen konstaterer, at gældende undtagelse for kvalitetskravet for nitrit ved forbrugers taphane i relation til fornyelse af filtermateriale er glemt i forslaget. Forslaget ændres derfor, så undtagelsen videreføres, dog således, at niveauet af nitrit ved forbrugers taphane ikke overstiger EU's krav på 0,50 mg/L. Formlen for nitrit/nitrat er et EU-krav, de gælder parallelt med kvalitetskravene til nitrit og nitrat. Formlen vil blive uddybet i vejledning.

Det gør ingen forståelsesmæssig forskel, at ”bedst” udelades mht. det vejledende kvalitetskrav for bor og kviksløv.

De foreslåede ændringer i enheder på visse kvalitetskrav gennemføres for at opnå fuld overensstemmelse med drikkevandsdirektivet mht. betydende cifre på måleresultater. Drikkevandsdirektivet kræver for parameteren ledningsevne en referencetemperatur på 20 °C for forslaget max-kvalitetskrav. Forslaget viderefører referencetemperaturen på 25 °C for det nationalt fastsatte vejledende minimums-kvalitetskrav for ledningsevne. Miljøstyrelsens Referencelaboratorium for Kemiske og Mikrobiologiske Miljømålinger er af den opfattelse, at enheden for parameteren turbiditet bør være FNU i overensstemmelse med gældende metodestandard. I forslaget ændres enheden for turbiditet derfor til FNU. Det skal i øvrigt bemærkes, at enhederne FNU, NTU og FTU er numerisk ækvivalente.

Forsyningers kontrolsted flyttes til forbrugers taphane

KL og Hedensted, Københavns og Syddjurs Kommuner finder, at det er i orden, at kontrollere drikkevandet, hvor vandet forbruges, om end ikke uden forbehold. KL er tøvende over for konsekvenserne ved at lempe kravene til analyser på ledningsnettet og afgang fra vandværk. Hedensted Kommune anbefaler alt i alt at bevare gældende regler om kontrolsted, og Københavns Kommune finder, at der også er behov for kontrol undervejs mellem borer og forbrugers taphane. Hovedparten af interessenterne kan ikke støtte forslaget om at flytte kontrolstedet til forbrugers taphane eller er skeptiske. Bl.a. bliver der peget på, at kontrol hos én forbruger ikke giver samme sikkerhed hos andre forbrugere.

Danske Vandværker fremhæver, at forsyningen kun har ansvaret til skellet, og at det herefter forbrugerens ansvar. Foreningen vurderer, at gældende krav er dækkende for de krav, der kan stilles til vandværkerne, og at der derfor er behov for regler om supplerende kontrol ved forbrugers vandhane til overtagelse af direktivforpligtelsen, gennemført og betalt af de kommunale myndigheder, evt. betalt af forbrugeren selv. Foreningen er af den opfattelse, at udtagning af taphaneprøver bør udmøntes over for ejeren, da ansvar, finansiering og ejerskab følges ad. Greve Kommune finder det også uhensigtsmæssigt, at vandforsyninger påtvinges at kontrollere vandinstallationer på tredjemands ejendom. Danske Vandværker efterlyser, at det fremgår af reglerne, hvem der skal betale for alle prøvetagningerne, idet forsyningerne ifølge foreningen ikke skal betale for prøver udtaget hos forbrugerne. Foreningen vurderer i øvrigt, at bekendtgørelsen om økonomiske rammer under vandsektorloven skal revideres. Endelig finder foreningen, at snitfladerne mellem forsyning og forbruger samt regler om drikkevand og byggevarer er uklare. Syddjurs Kommune peger på, at distributionsvandværker vil blive pålagt øgede udgifter til vandprøver, mens produktionsvandværkerne ”slipper”.

ERFA-netværket for midt- og vestjyske kommuner finder, at det i bilag 6 ikke står klart, hvor vandprøver skal udtages og anbefaler kontrol af mikrobiologiske parametre ved afgang fra vandværk. Aalborg Kommune kommenterer, at vandværkerne får ikke samme status på vand fra afgang vandværk i forhold til driften. Silkeborg Kommune anbefaler krav om egnede prøvetagningshaner ved indgang til ejendom frem for ved forbrugers taphane.

HOFOR anbefaler, at bekendtgørelsen fastlægger, hvilke Gruppe A- og Gruppe B-parametre, der kan og skal udtages ved afgang fra vandværket frem for ved forbrugers taphane. DANVA anbefaler tilsvarende, at kontrollen ved forbrugers taphane begrænses til de parametre, der sandsynligt og realistisk tilføres i husinstallationer mv. Endelig anbefaler Norddjurs Kommune, at kontrollen fortsat overvejende baseres på prøver ved udgang fra vandværk, da intet i direktivet hindrer dette, når der ikke sker en negativ ændring af stoffet i forsyningsanlægget. Vordingborg Kommune anbefaler

gældende kontrol ved afgang fra vandværk suppleret med stikprøvekontrol hos forbrugeren for parametre, der kan ændre sig i ledningsnettet, og evt. udvide ledningsnetkontrollen.

DANVA og flere kommuner, herunder Aalborg, Nordfyns og Syddjurs Kommuner, spørger til, hvordan prøvetagningen skal tilrettelægges med hensyn til tid og sted, herunder om valg af taphane og samtidighed i prøveudtagningen. Langeland Kommune spørger til, hvor et kontrolsted skal placeres, og hvorfor netop dette kontrolsted har højere prioritet end de øvrige forbrugere. Aalborg Kommune kommenterer, at kommunen ikke har kendskab til, hvilke prøvetagningssteder der er egnede. Syddjurs Kommune peger på vanskeligheder ved at opnå en repræsentativ taphaneprøve pga. bl.a. materialeafsmitning. Vordingborg Kommune anbefaler, at prøver *skal* udtages, så de repræsenterer kvaliteten af det vand, der forbruges, ikke kun *bør*. KL anbefaler, at tilsynsmyndigheden skal kunne udvide antallet af prøvetagningssteder. Slagelse Kommune undrer sig over, at kommunen ikke skal godkende prøvetagningsstederne.

FRI og Vordingborg Kommune forudser, at en forbruger for selv at undgå at få omkostninger kan forventes at nægte en forsyning adgang til en ejendom. Vordingborg Kommune forudser desuden, at en forsyning med politiets bistand må sikre sig adgang.

Københavns Kommune peger på, at der i bilag 6 ikke er krav om, at kontrollen af nitrit skal ske ved afgang fra vandværk, og Odsherred Kommune bemærker, kvalitetskravet for nitrit ved afgang fra vandværk ikke kan håndhæves, da der ikke er krav om udtagning af prøver.

GEUS kommenterer, at det med taphaneprøver fremover ikke vil være muligt at lave tidsserier af prøver udtaget samme sted. Anbefaler derfor faste prøvetagningssteder hos forbrugerne. GEUS kommenterer desuden, at det vil få konsekvenser for muligheden for at udføre nationale epidemiologisk undersøgelser af drikkevandskvalitetens betydning for folkesundheden.

Miljøstyrelsens bemærkninger:

Drikkevandsdirektivet forudsætter, at drikkevand som hovedregel kontrolleres ved forbrugers taphane. At bevare de eksisterende kontrolregler ved afgang fra vandværk og indgang til ejendom samtidig med at der indføres den foreslåede kontrol ved forbrugers taphane til opfyldelse af drikkevandsdirektivet, vil være udtryk for regler, der rækker videre end drikkevandsdirektivet, imod regeringens retningslinjer om implementering af EU-regler. Drikkevandsdirektivets nye bilag II forudsætter, der skal ske en efterprøvning af foranstaltningerne til begrænsning af menneskers sundhed i hele vandforsyningskædens længde. Derfor indeholder forslaget krav om kontrolmålinger i vandforsyningsanlægget (inkl. ledningsnet og afgang fra vandværk), men kontrollen er ikke normeret i bekendtgørelsesforslaget. Se i øvrigt nedenfor om "Kontrol i forsyningsanlægget".

Såvel de regelmæssige prøver (1. gangs prøver) ved forbrugers taphane som nødvendige omprøver er en integreret del af kontrolprogrammet, og udgifter hertil påhviler vandforsyningen. Energistyrelsen har oplyst, at omkostninger til kontrolmålinger ikke kan anses for omfattet af § 9, stk. 4, om ikke-påvirkelige omkostninger i bekendtgørelsen om økonomiske rammer for vandselskaber. Energistyrelsen oplyser desuden, at vandselskaber omfattet af vandsektorloven ifølge bekendtgørelsens § 11, stk. 1, har mulighed for at få tillæg til den økonomiske ramme til statsligt eller kommunalt pålagte, fastsatte eller godkendte mål, hvis omkostningerne overstiger 1 % af den fastsatte økonomiske ramme for det pågældende år eller 500.000 kr. inden for et kalenderår. Ansvarsforholdet mellem distributionsvandværker og produktionsvandværker mht. betaling for kontrolprøver er præciseret i vejledning, jf. gældende vejledning afsnit 3.2.2.3.

Snitfladerne mellem forsyning og forbruger samt reglerne om drikkevand og byggevarer tydeliggøres i vejledning.

Kontrolprogrammet skal fastlægge de enkelte kontrolsteder. Som udgangspunkt er kontrolstedet ved forbruges taphane, jf. bilag 6. Når der ikke sker nogen negativ ændring af målt værdi, kan kontrollen ifølge bilag 6 lægges f.eks. ved afgang fra vandværk i stedet for ved taphane. Det er en mulighed for visse parametre som pesticider og PFAS, der ikke ændrer målt værdi i ledningssystemet, men for mange parametre vil det være individuelt afhængigt af de anvendte materialer i en forsyning. At sprede kontrollen vil forudsætte flere prøveudtagninger, end hvis alle parametre kontrolleres ved forbrugers taphane. Emnet vil blive belyst i vejledning til drikkevandsbekendtgørelsen.

Miljøstyrelsen vil i vejledning præcisere, hvordan prøveudtagningen i overensstemmelse med direktivet skal finde sted med hensyn til tid og sted og risiko for afsmitning. Prøver kan udtages på forskellige dage hos forbrugerne, og prøver for henholdsvis Gruppe A- og Gruppe B-parametre kan også udtages på forskellige dage. At prøver bør repræsentere kvaliteten af det vand, der forbruges i løbet af hele året, er en direktivnær formulering. Med de gældende regler godkender tilsynsmyndigheden prøvetagningsstederne. Det samme forudsættes fremover. Det betyder, at tilsynsmyndigheden også fastlægger antallet af prøveudtagningssteder. Der er tale om stikprøvekontrol på udvalgte kontrolsteder, hvilket også er princippet i gældende kontrol. At kontrollen af kvalitetskrav flyttes til forbrugers taphane giver den forskel fra i dag, at prøven evt. kan være forurenede som følge af forbrugerens egen vandinstallation. Det ændrer ikke på, at kvaliteten af det leverede vand samtidig kontrolleres.

Det kan ikke afvises, at visse forbrugere vil nægte adgang til kontrol ved sin taphane. I så fald må forsyningen/kommunen udvælge en anden ejendom til kontrol af vandet. En forsyning kan ikke tvinge sig adgang til en ejendom. Miljøstyrelsen forventer i øvrigt, at de fleste forbrugere prioriterer beskyttelsen højere end at undgå potentielle omkostninger til at udbedre den private vandinstallation og derfor vil give adgang til kontrol ved deres taphaner. I øvrigt kan en privat forbruger ikke blive pålagt at forbedre sin vandinstallation, men vil få det anbefalet af tilsynsmyndigheden.

Det tilføjes i forslagets bilag 6, at nitrit ud over at kontrolleres ved forbrugers taphane også kontrolleres ved afgang fra vandindvindingsanlægget. Det fremgår af bilag 4, at denne kontrol skal ske efter de hyppigheder, der er angivet i tabel 1.

Der er også i dag vanskeligheder forbundet med at udarbejde tidsserier over drikkevandsdata, da prøver heller ikke i dag altid udtages samme sted. Der vil fremover fortsat være data tilgængelig for prøver udtaget i forsyningsanlægget, jf. nedenfor om "Indberetning af drikkevandsdata". Drikkevanddirektivet forudsætter, at prøver så vidt muligt fordeles ensartet med hensyn til tid og sted. Permanente udtagningssteder er således ikke i overensstemmelse med direktivet.

Mht. undersøgelser af folkesundheden må Miljøstyrelsen konstatere, at der med kontrol ved forbrugers taphane i modsætning til i dag vil være oplysninger om kvaliteten af det vand, som forbrugerne indtager. Derudover vil der være resultater fra kontrollen i forsyningsanlæggene, jf. nedenfor om "Indberetning af drikkevandsdata mv."

Dokumentation til at vise, at en forsyning ikke har ansvaret for manglende opfyldelse af kvalitetskrav

Danske Vandværker efterlyser regler, der fastsætter ansvarsfordelingen, idet forsyningens ansvar kun går til skellet. Foreningen er af den opfattelse, at det ifølge drikkevandsdirektivets artikel 6 er medlemsstaten, der er pålagt forpligtelsen at godtgøre, at manglende overholdelse af kvalitetskravet på prøvetagningsstedet ikke skyldes forhold, der kan henføres til vandforsyningen. Danske Vandværker kommenterer, at det kan ikke umiddelbart overføres til, at vandforsyningen fremover bærer bevisbyrden i de nationale regler.

Vordingborg Kommune peger på, at forslaget § 3, stk. 3 bør præciseres, da bestemmelsen kan forstås som, at en forsyning kan fraskrive sig ansvaret for at levere vand af utilfredsstillende kvalitet, hvis årsagen f.eks. skyldes forurenede råvand.

Danske Vandværker, DANVA, HOFOR, Københavns, Køge og Vesthimmerlands Kommuner efterlyser regler, der angiver, hvordan det dokumenteres, at evt. overskridelse ikke kan henføres til forsyningen. Hillerød Kommune finder også dokumentationen for problematisk, lige som Favrskov Kommune stiller spørgsmål ved ansvaret og til, hvilken kvalitet vandet fra forsyningerne skal opfylde. Odsherred Kommune bemærker, at kommunen ikke har hjemmel til at opspore, om en overskridelse på en taphaneprove kan henføres til en forbrugers vandinstallation, og at det i øvrigt vil være ressourcekrævende.

Silkeborg Kommune finder det vanskeligt at fastslå, om årsagen til en overskridelse skyldes forholdene hos en forbruger eller forhold, som forsyningen er ansvarlig for. Foreningen af Rådgivende Ingeniører (FRI) anser det for ressourcekrævende, at fremskaffe dokumentation pga. flere omprøver. Flere kommuner bl.a. Aalborg, Egedal, Greve, Hillerød, Langeland, Norddjurs, Odsherred og Vordingborg Kommuner peger også på ekstraomkostninger til forsyningerne/forbrugerne til omprøver, mens HOFOR, Favrskov og Vesthimmerlands Kommuner spørger til, hvem der skal betale omprøver. Hedensted Kommune forudser også en del omprøver som dokumentation, herunder ved afgang fra vandværk.

Miljøstyrelsens bemærkninger:

Miljøstyrelsen er enig i, at forslaget § 3, stk. 2 er for bred i sin formulering. Miljøstyrelsen vil derfor ændre § 3, stk. 2, så det tydeligt fremgår, at en forsyning alene kan fraskrive sig ansvaret for, at en prøve udtaget ved forbrugers taphane overskrider kvalitetskravet, hvis manglende overholdelse skyldes forbrugerens eget ledningsnet eller vandinstallation efter skel til en tilsluttet bygning eller virksomhed, der ikke tilhører forsyningen.

Tilsynsmyndigheden pålægges ikke at opspore, om en overskridelse på en taphaneprove kan henføres til forbrugerens vandinstallation. Forslaget tydeliggøres, så det er entydigt, at en forsyning som udgangspunkt har ansvaret for manglende overholdelse af kvalitetskrav ved forbrugers taphane, medmindre forsyningen kan vise, overskridelsen ikke skyldes forbrugerens eget ledningsnet eller vandinstallation. Hermed gøres en forsyning ikke ansvarlig for en forbrugers ledningsnet eller vandinstallation. Medlemsstaten har ifølge drikkevandsdirektivet opfyldt sin forpligtelse, hvis det kan godtgøres, at manglende overholdelse af kvalitetskrav skyldes forbrugernes ledningsnet eller vandinstallationer. Direktivet forholder sig ikke til, hvem der skal godtgøre dette.

Det uddybes i vejledningen, hvordan dokumentation for, at en overskridelse skyldes forbrugerens eget ledningsnet eller vandinstallation, kan tilvejebringes. Det er korrekt, at dokumentationen kan resultere i visse ekstra omkostninger, herunder til omprøver, men der forventes ikke væsentlige omkostninger, da den krævede kontrol i forsyningsanlægget kan tilrettelægges med det formål at

dokumentere kvaliteten af forsyningens leverede vand. Dette vil Miljøstyrelsen uddybe i vejledningen.

En forsyning skal levere vand til en kvalitet, så det kontrolleret ved forbrugers taphane opfylder drikkevandskvalitetskravene, evt. kontrolleret ved en omprøve udtaget ved forbrugers taphane efter gennemskylning. Dette præciseres i vejledning. Nødvendige omprøver er en integreret del af drikkevandskontrollen og finansieres som sådan.

Et kontrolprogram tilvejebringelse

Ifølge drikkevandsdirektivets artikel 7 pålægges den kompetente myndighed at udarbejde kontrolprogrammer. At forsyninger skal udarbejde kontrolprogrammer er derfor ifølge Norddjurs Kommune ikke i overensstemmelse med direktivet.

Det er Danske Vandværkers holdning, at tilsynsmyndigheden skal udarbejde et forslag og fastsætte et kontrolprogram. Foreningen støtter, at et kontrolprogram udarbejdes i samarbejde med vandforsyningen, og anbefaler, at kommunerne samarbejder med analyselaboratorierne om kontrolprogrammerne. DANVA finder, at ansvaret for at udarbejde kontrolprogrammer entydigt bør placeres hos enten myndighed eller forsyning med formuleringen ”i samarbejde med”. Hedensted Kommune finder ligesom Vordingborg Kommune, at kommunen bør udarbejde kontrolprogrammer og anbefaler at bevare de gældende regler. At lade en forsyning foreslå et kontrolprogram vil ifølge Hedensted Kommune være en byrde for både kommune og forsyning. Slagelse Kommune bemærker, at sandsynligheden taler, at de fleste mindre vandværker vil benytte sig af muligheden for, at kommunen udarbejder kontrolprogrammet. At forsyningerne kommer med hver deres analyseprogram og risikovurdering, giver ifølge Aalborg Kommune øget konkret, individuel behandling og tilpasning og dermed øget ressourceforbrug. Da et udkast til kontrolprogram fra en forsyning med forslaget ikke er et lovkrav, letter det ifølge Aalborg Kommune ikke kommunens arbejde. Horsens og Vesthimmerlands Kommuner finder korrespondancen mellem kommune og vandværk bureaukratisk. Skanderborg Kommune finder det uklart, hvad der sker, hvis kommunen ikke kan godkende en forsynings forslag til kontrolprogram, og anbefaler, at tilsynsmyndigheden fastsætter kontrolprogrammet efter forslag fra forsyningen.

Hjørring Kommune vurderer, at de øgede krav til forsyningerne mht. kontrolprogram medvirker til, at de mindre forsyninger nedlægges.

HOFOR anbefaler hyppigere revision af kontrolprogrammet end hvert 5. år. DANVA finder, at et kontrolprogram skal vurderes årligt på samme måde som bilagene til bekendtgørelsen, så der er sammenfald mellem revisionsperioderne. Aalborg Kommune peger på, at tilsynsmyndigheden efter behov bør kunne tage et kontrolprogram op til fornyet vurdering. Syddjurs Kommune bemærker, at en revision hvert 5. år vil medføre mere administration for kommune. Slagelse Kommune er enig, men finder det godt med en revisionsfrist. Vordingborg Kommune anbefaler, at sætningen ”før det enten skal opdateres eller godkendes uden ændringer” udgår og finder i øvrigt revisionsproceduren klar mht. kommunens forpligtelse.

KL, Silkeborg og Skanderborg Kommuner peger på at forsyninger og kommuner pålægges en stor del af det arbejde, som tidligere var lavet på nationalt plan, f.eks. risikovurderinger. Kontrolprogrammer er ifølge ERFA-netværket i midt- og vestjyske kommuner og mange kommuner (herunder Gribskov, Hjørring, Københavns, Norddjurs, Silkeborg, Slagelse, Skanderborg, Syddjurs, Vesthimmerlands, Viborg og Vordingborg Kommuner) en stor opgave for kommunen, f.eks. kontrolprogrammerne for mange små almene forsyninger og de mange forsyningsanlæg på ejendomme med mælkeleverandører mv. ERFA-netværket anbefaler et standardprogram for f.eks. alle mælkeleverandører. Egedal og

Hillerød Kommuner forventer, at kommunen kommer til at lave alle kontrolprogrammer. Vesthimmerlands Kommune forudser, at det er en væsentlig administrativ opgave for kommunerne at have overblikket over, hvilke små anlæg der er omfattet af kravet om kontrol pga. kommerciel eller offentlig aktivitet, da anvendelsen af disse ejendomme ændres løbende. Ikast-Brande, Holbæk, Slagelse og Skanderborg Kommuner peger på samme udfordring.

Ifølge ERFA-netværket i midt- og vestjyske kommuner, FRI og mange kommuner (herunder Aalborg, Hedensted Kommune, Hjørring, Københavns, Norddjurs, Nordfyns, Silkeborg, Slagelse, Skanderborg, Vejen, Viborg og Vordingborg Kommuner) er det ressourcekrævende for forsyningerne at udarbejde kontrolprogrammer. De forudser, at mange forsyninger, inkl. f.eks. mælkeleverandører og de mindre forsyninger, ikke har indsigt i at kunne udarbejde et kontrolprogram. FRI foreslår en ny bestemmelse om, at en vandforsyning skal vurdere, om den selv har de fornødne kompetencer til at opstille et kontrolprogram, og hvis ikke skal indhente den fornødne bistand. Københavns Kommune læser § 6, stk. 1, som, at et opdateret kontrolprogram ikke skal godkendes.

Hjørring Kommune er af den opfattelse, at kontrol af drikkevand bør laves simpel og ensartet uden en hel masse individuelle vurderinger. Desuden besværliggør det ifølge kommunen digitalisering af arbejdsprocesser. Holbæk, Silkeborg, Vesthimmerlands og Vordingborg Kommuner forudser dyrere analyser uden standardiserede analyseprogrammer. Vordingborg Kommune anbefaler, at de eksisterende analyseprogrammer videreføres, evt. suppleret med analyser der afspejler den enkelte forsynings situation.

Vesthimmerlands Kommune finder det uhensigtsmæssigt, at kontrolhyppigheden fastlægges ud fra vandmængde angivet i m³ pr. dag mod tidligere m³ pr. år, som i indvindingstilladelser og ved indberetning af data. Skanderborg Kommune finder, at et kontrolkrav, der er baseret på vandmængde, passer dårligt sammen med opdelingen mellem almene og ikke almene anlæg. Holbæk og Odsherred Kommuner stiller desuden spørgsmål ved, hvordan kommunen skal vurdere, om en privat indvinder falder under 10 m³ vand pr. dag, når der ikke er krav om måling af vandmængde for den type anlæg. Ikast-Brande Kommune finder også et skel baseret på 10 m³ vand pr. år uhensigtsmæssigt, da et anlægs vandmængde kan variere. I øvrigt finder Ikast-Brande Kommune, at regulering efter vandmængde ikke er forenelig med begrebet almen/ikke almen vandforsyning. Vordingborg Kommune anbefaler færre kategoriseringer af vandforsyninger i reglerne.

Aalborg Kommune peger på, at det vil være et skærpet kontrolprogram for mælkeleverandører, hvis de skal foretage analyse af Gruppe B-parametre, herunder pesticider.

Der bliver peget på behov for vejledningsmateriale om, hvordan et kontrolprogram tilrettelægges efter reglerne.

Miljøstyrelsens bemærkninger:

Det er i overensstemmelse med drikkevandsdirektivet, at tilsynsmyndigheden godkender kontrolprogrammet efter forslag fra forsyningen.

Som resultat af høringssvarene anbefaler MST at ændre forslaget mht. processen for tilvejebringelse af et kontrolprogram, så forslaget viderefører den gældende forenklede regel, hvor kommunen træffer afgørelse om tilrettelæggelsen af et kontrolprogram, så vidt muligt efter indstilling fra de enkelte vandforsyninger, jf. gældende § 6, stk. 2. Dermed udgår også de foreslåede regler, der skulle tydeliggøre processen for, hvordan en vandforsyning fremsender sit forslag til kontrolprogram. Det er op til en kommune selv at afgøre, om den vil inddrage et analyselaboratorium i tilrettelæggelsen af et kontrolprogram.

Kravet om kontrol for en forsyning, der leverer mindre en 10 m³ vand pr. som led i en offentlig eller kommerciel aktivitet, svarer stort set til gældende kontrolkrav efter § 8, stk. 1. Med de gældende regler skal kommunen desuden skelne mellem ikke-almene anlæg, der producerer mindre end 3.000 m³ vand pr. år (svarende til 8,2 m³ vand pr. dag) til forenklet kontrol og andre anlæg, jf. gældende § 8, stk. 1. Det er således ikke nyt for kommunen, at den skal kende den vandmængde, de enkelte anlæg leverer, og vide om de små anlæg leverer til kommerciel eller offentlig aktivitet. Vandforsyningsloven bygger på begrebet almen/ikke almen vandforsyning, og begrebet er derfor videreført i forslaget. Miljøstyrelsen er enig i, at de øgede krav til et forsyningsanlægs kontrolprogram kan resultere i, at mindre forsyninger med anlæg omfattet af den regelmæssige kontrol finder det hensigtsmæssigt at slå anlæggene sammen til én større forsyning.

Et kontrolprogram skal ikke nødvendigvis have en levetid på 5 år. 5 år er den maksimale levetid, der er angivet i drikkevandsdirektivet. Tilsynsmyndigheden bør f.eks. ved ændring af bekendtgørelsens bilag sikre en opdatering af et kontrolprogram uanset, at de 5 år ikke er gået. Det vil fremgå af vejledningen til drikkevandsbekendtgørelsen. I øvrigt tydeliggøres det i forslagets § 6, at tilsynsmyndigheden til enhver tid efter behov kan tage et kontrolprogram op til fornyet vurdering, og at opdaterede programmer også skal godkendes af tilsynsmyndigheden.

De gældende regler forudsætter, at kontrollen tilpasses til det individuelle anlæg mht. parametervalg og kontrolhyppigheder, jf. drikkevandsbekendtgørelsens § 7, stk. 4 og § 8, stk. 4-7. Det er med de foreslåede regler nu tydeligere. Kontrolparametre og kontrolhyppigheder som givet i bilag 4 udgør i princippet et standardprogram for kontrol af drikkevandet for alle forsyninger, men en individuel tilpasning af et program i forhold til eventuelle potentielle forureningsrisici er nødvendig for at opfylde drikkevandsdirektivets regler. Et kontrolprogram kan på den baggrund ikke fuldt ud standardiseres. Det tydeliggøres i vejledning, at standardprogrammet efter bilag 4 må forventes i de fleste tilfælde at være dækkende for små forsyninger.

Parametrene angivet i bilag 4 kan ifølge direktiv 2015/1787 udgå eller kontrolhyppigheden reduceres, forudsat at der foreligger en risikovurdering, og forudsat at en risikovurdering baserer sig på repræsentative målinger for hele forsyningsområdet. Der kan derfor ikke gennemføres en risikovurdering, som er landsdækkende.

Miljøstyrelsen kan bekræfte, at mælkeleverandører med egen forsyning ifølge drikkevandsdirektivet - og dermed også ifølge forslaget - skal foretage analyse af Gruppe B-parametre, herunder pesticider. Forslaget kræver kontrol for Gruppe B-stoffer hvert 3. eller evt. 2. år afhængig af indvundet vandmængde. Med de gældende regler kræves der ikke kontrol for Gruppe B-parametre for anlæg, der forsyner mælkeleverandører.

Kontrolhyppigheden fastlægges ud fra vandmængde i m³ pr. dag, da det er drikkevandsdirektivets angivelse. Kontrolhyppigheden er med gældende regler også fastlagt efter vandmængden, dog som m³ pr. år. I fodnote 2 til tabel 1 i bilag 4 i forslaget fremgår det, at vandmængderne er beregnet som et gennemsnit i løbet af et kalenderår.

Miljøstyrelsen udarbejder i øvrigt vejledningsmateriale om, hvordan et kontrolprogram tilrettelægges efter reglerne.

Risikovurdering

DANVA er af den opfattelse, at risikobaseret tilgang er håndteret i bekendtgørelsen om kvalitetssikring af almene vandforsyninger, og at en opstramning af reglerne om kvalitetssikring og den tilhørende vejledning vil dække behov.

Favrskov Kommune spørger til, hvem der er ansvarlig for at udarbejde og betale en risikovurdering. Nordfyns og Skanderborg Kommuner peger på, at mange forsyninger ikke har indsigt i at kunne udarbejde en risikovurdering. Skanderborg Kommune forventer, at mange risikovurderinger vil være de samme for de enkelte forsyninger, dvs. samme arbejde til mange forsyninger. Københavns og Skanderborg Kommuner forudser, at kommunerne vil få en større opgave med at gennemgå risikovurderinger. Aalborg Kommune spørger til, hvad kravet er til grundlaget for en risikovurdering, og Vordingborg Kommune finder, at det bør fastlægges, hvilke principper og internationale standarder en risikovurdering bør bygge på.

Laboratoriernes Brancheforening gør opmærksom på, at udtrykket ”parameterværdien” i bilag 5, punkt b nr. II og III ikke er defineret.

Miljøstyrelsens bemærkninger:

Miljøstyrelsen er enig med DANVA i, at for almene forsyninger over 17.000 m³ vand årlig er risikovurdering kendt fra reglerne om kvalitetssikring af almene vandforsyninger. Det foreslåede vil derfor alene være nyt for anlæg under denne størrelse. Sammenhæng mellem risikovurdering og gældende krav til kvalitetssikring uddybes i vejledning.

Det er frivilligt, om en forsyning vil udarbejde en risikovurdering. Alternativet er et fuldt kontrolprogram. Kommunen har ifølge forslaget ikke kompetencen eller en forpligtelse til at udarbejde en risikovurdering. Det er korrekt, at kommunerne har en ny opgave med at godkende risikovurderinger. En risikovurdering skal baseres sig på en forsynings lokale forhold og kan derfor ikke udarbejdes på nationalt plan. Grundlaget for en risikovurdering er givet i bilag 5, herunder f.eks. den nævnte internationale standard om sikkerhed i drikkevandsforsyning. Derudover er der hjælp at hente i Miljøstyrelsens vejledning om kvalitetssikring af almene vandforsyninger. I vejledningen til bekendtgørelsen vil der for så vidt angår risikovurdering blive henvist til vejledningen om kvalitetssikring af almene vandforsyninger.

Udtrykket ”parameterværdien” i bilag 5, punkt b nr. II og III erstattes med ”kvalitetskrav”.

Kontrollen ved forbrugers taphane - kontrolparametre og kontrolhyppigheder

HOFOR er af den opfattelse, at omfang og frekvens af analyser i et kontrolprogram bliver tilfældigt. Holbæk Kommune anbefaler at videreføre gældende kontrolpakker.

KL foreslår, at kontrolprogrammet kan bestå af ”analyse af stoffer til bestemmelse af vandets hårdhed og andre vandtekniske parametre”, jf. bilag 3. Det vil ifølge KL betyde, at et kontrolprogram skal forholde sig til calcium og magnesium, der for større vandforsyninger bør fastholdes i analyseprogrammet. Vejen, Norddjurs, Nordfyns Kommuner anbefaler også kontrol af calcium- og magnesium af hensyn til beregning af vandets hårdhed. Vesthimmerlands Kommuner anbefaler at bevare kontrollen af parametrene hårdhed, ilt og kimaltal ved 37 °C. Køge Kommune beklager, at der ikke kontrolleres for ilt i det færdigbehandlede vand. Slagelse Kommune anbefaler, at der kontrolleres for ilt og temperatur. Holbæk Kommune anbefaler at udvide Gruppe A-parametrene med de gængse behandlingsparametre, hårdhed etc., for at spare, at hver kommune træffer afgørelse om, at disse parametre skal analyseres ved afgang fra vandværk.

Køge Kommune anbefaler mere end en årlig kontrol af parametrene natrium og klorid på mellemstore anlæg af hensyn til den almene sundhed ved private blødgøringsinstallationer, og beklager, at der for parametre til kontrol af vandbehandlingen er en halvering af kontrolhyppigheden for anlæg under 10.000 m³ vand pr. dag til én prøve årligt. Holbæk og Odsherred Kommuner beklager, at kontrolhyppigheden for Gruppe A-parametre for anlæg, der leverer op til 100 m³ vand pr. dag, er

nedsat til én prøve årligt, mod flere prøver i dag. Silkeborg Kommune anbefaler at forbedre overvågningsniveauet af bl.a. vandets mikrobiologiske kvalitet, herunder øge kontrolhyppigheden.

Danmarks Naturfredningsforening (DN) foreslår, at de enkelte vandværker pålægges pligt til at analysere for de uønskede stoffer, som vandværket har mistanke om kan findes i drikkevandet, f.eks. pesticider og organiske mikroforureninger. DN foreslår desuden, at der udarbejdes bruttostoflister for forskellige dele af landet tilpasset lokale vandværksforhold. DN finder det bekymrende, at antallet af stoffer i analyseprogrammerne nedsættes, da det vil føre til en forringelse af beskyttelsesniveauet. Aalborg Kommune bemærker, at kommunen ikke altid kender forureningskilderne, og at et kontrolprogram bør kunne revideres på grundlag af indkomne analyser.

Hjørring Kommune finder, at kontrolhyppighed bør kunne fastsættes efter antal forbrugere i stedet for vandmængde, jf. f.eks. husdyrbrug og jordbæravlere med stor indvundet vandmængde. Gribskov og Vesthimmerlands Kommuner finder, at små indvinder, der indvinder til kommerciel eller offentlig aktivitet, pålægges store analysekrav. Vesthimmerland Kommune peger desuden på, at det vil være ressourcekrævende via en risikovurdering at reducere kontrolprogrammet for en lille forsyning og anbefaler, at mindre forsyninger alene er omfattet af et kontrolkrav med et reduceret antal parametre.

Vordingborg Kommune finder det uklart, om der skal kontrolleres for radioaktivitet i drikkevand.

Foreningen af Rådgivende Ingeniører anbefaler hyppig kontrol for mikrobiologiske parametre ved nødforsyningsanlæg pga. lange opholdstider. HOFOR spørger til, hvem der skal kontrollere vand, som leveres fra tankvogne/tankskibe.

Miljøstyrelsens bemærkninger:

Det er i bilag 4 angivet, hvilke parametre og frekvenser der er obligatoriske i kontrollen ved forbrugers taphane, medmindre det ændres som følge af en risikovurdering. Dertil skal kontrollen omfatte parametre valgt ud fra de lokale forhold. Kontrolparametrene og hyppighederne i bilag 4 er baseret på direktivkrav. Det er derfor ikke muligt at videreføre gældende kontrolpakker.

En almen vandforsyning forpligtes til på sin hjemmeside at oplyse om vandets hårdhed, så en forsyning skal kende vandets indhold af calcium og magnesium. Hvis calcium og magnesium kræves indeholdt i kontrolprogrammet, skal de kontrolleres med en hyppighed som Gruppe B-parametre. Så hyppig kontrol er ikke nødvendig. For så vidt angår de gængse drifts-/behandlingsparametre (f.eks. ilt) se "Kontrol af vandet i forsyningsanlægget".

Forslaget kræver, at der ved valg af parametre, som skal kontrolleres, skal tages hensyn til de lokale forhold, herunder bl.a. resultater af boringskontrollen, anlæggets særlige udsættelse for forurening, og hvis det kan antages, at der findes stoffer, som kan udgøre en potentiel fare for sundheden, herunder relevante øvrige pesticider end de obligatoriske og organiske mikroforureninger. Tilsynsmyndighedens godkendelse af kontrolprogrammet har til formål at sikre, at dette er opfyldt. Valget af kontrolparametre ud over de obligatoriske parametre skal være tilpasset det enkelte forsyningsanlæg og dets lokale forhold. Dette bør ske ud fra lokal viden og foregår derfor mest hensigtsmæssigt decentralt. Tilsynsmyndigheden kan ved valg af kontrolparametre anvende regionens kortlægning af forurenede arealer og tilgængelig lokal viden. Tilsynsmyndigheden kan udvide listen af kontrolparametre ved godkendelse af programmet, jf. § 6, stk. 9-10, og ellers på et hvilket som helst tidspunkt kræve kontrol af yderligere stoffer efter behov, jf. § 8.

Følgende parametre er foreslået udgået af den regelmæssige kontrol af drikkevandet: vandets udseende (dækket af videreførte krav til farve, lugt og smag), ilt, kimtal ved 37 °C, total

phosphorindhold, inddampningsrest, calcium, magnesium, hårdhed, natrium, kalium, bicarbonat og barium. I boringskontrollen udgår alene inddampningsrest, jf. "Boringskontrollen" nedenfor. Dette fører ikke til en forringelse af beskyttelsesniveauet. Med hensyn til ilt og kimaltal ved 37 °C se "Visse kvalitetskrav overgår til at have vejledende status".

Parametrene chlorid og natrium er obligatoriske kontrolparametre. På forsyningsanlæg, der leverer over 100 m³ pr. dag, skal chlorid og natrium ifølge bilag 4 kontrolleres én gang årligt, hvilket er mindre end med gældende regler, mens anlæg, der leverer over 1.000 m³ vand pr. dag, skal kontrollere flere gange årligt svarende til gældende regler. Forslagets kontrolhyppigheder følger direktivets krav. Miljøstyrelsen finder ikke grund til at fravige dette.

Med hensyn til anlæg, der leverer op til og med 100 m³ vand pr. dag, skal Gruppe A-parametre (inklusive mikrobiologiske parametre) ifølge bilag 4 kontrolleres én gang årligt mod typisk op til én gang årligt i ledningsnettet og én gang årligt ved afgang fra vandværk med de gældende kontrolhyppigheder. EU's krav til anlæg, der leverer op til og med 100 m³ vand pr. dag, er en kontrolhyppighed større end nul. Miljøstyrelsen anbefaler på den baggrund at ændre forslaget, så kontrolhyppig for anlæg, der leverer fra og med 10 m³ vand pr. dag og op til 100 m³ vand pr. dag fastsættes til 2 prøver årligt svarende til gældende kontrolhyppighed. Miljøstyrelsen antager, at Køge Kommune i sit høringssvar reelt refererer til anlæg op til "100 m³ vand pr. dag" og ikke til "10.000 m³ vand pr. dag".

Miljøstyrelsen anbefaler, at kontrollen af mikrobiologiske parametre prioriteres i kontrollen ved afgang fra vandværk, jf. "Kontrol af vandet i forsyningsanlægget".

Drikkevandsdirektivet giver ikke mulighed for generelt at fastsætte kontrolhyppigheden efter antal forbrugere ved en leverance på 10 m³ vand pr. dag eller mere og heller ikke for anlæg, hvor vandet leveres som led i kommerciel eller offentlig aktivitet. Antallet af forbrugere kan ifølge direktivet anvendes undtagelsesvist som grundlag, hvis vandmængden ikke er kendt. Forskellen i omfanget af kontrollen op til en leverance på 100 m³ vand pr. dag er, om Gruppe B-parametre skal kontrolleres hvert 3. eller 2. år. I vejledningen præciseres det, at note 2 til tabel 1 i bilag 4 om kontrolhyppigheder skal forstås sådan, at hvis vandmængden ikke er kendt, kan antallet af indbyggere anvendes i stedet for vandmængde. Kravet til kontrol for en forsyning, der leverer mindre en 10 m³ vand pr. dag som led i en offentlig eller kommerciel aktivitet, svarer stort set til gældende kontrolkrav efter § 8, stk. 1. Drikkevandsdirektivet giver ikke mulighed for generelt at reducere antallet af kontrolparametre for en gruppe af forsyninger omfattet af kontrolreglerne, idet alle forsyninger som udgangspunkt har samme kontrolparametre.

Ifølge forslagets § 6, stk. 5, skal et kontrolprogram indeholde kontrol for radioaktivitet i drikkevand, men kun hvis der er risiko for aktivitet, hvilket fremgår af bilag 1b og bilag 8.

At skærpe kontrolhyppigheden for nødforsyningsanlæg vil være en skærpelse i forhold til gældende regler. Miljøstyrelsens forslag til kontrolhyppigheder følger drikkevandsdirektivet. Forslaget ændrer ikke på, hvem der har ansvaret for at kontrollere vand, som leveres fra tankvogne/tankskibe i forhold til gældende regler. Den der er ansvarlig for nødforsyningsanlægget, skal gennemføre kontrollen, jf. § 7, stk. 2.

Kontrol af vandet i forsyningsanlægget

HOFOR, Aalborg, Hjørring, Ikast-Brandø, Københavns, Skanderborg, Vesthimmerlands og Vordingborg Kommuner stiller spørgsmål ved, hvad et kontrolprogram skal indeholde, specielt mht. § 6, stk. 7, der stiller krav om kontrolmålinger i forsyningsanlægget og "andre relevante tiltag" med

henblik på at efterprøve foranstaltningerne til at begrænse risici for mennesker sundhed i hele vandforsyningskædende længde. Hjørring og Københavns Kommuner er af den opfattelse, at reglerne ikke giver tilsynsmyndigheden mulighed for at pålægge en forsyning prøver på afgang fra vandværk og på ledningsnettet.

Mange interessenter udtryk for, at der med forslaget ikke er krav om kontrolmålinger ved afgang fra vandværk eller ved indgang til ejendom. HOFOR, Foreningen af Rådgivende Ingeniører og en række kommuner (bl.a. Favrskov, Frederikssund, Greve, Horsens, Hjørring, Holbæk, Københavns, Køge, Silkeborg, Syddjurs, Vesthimmerlands og Viborg Kommuner) anbefaler kontrol ved afgang fra vandværk, bl.a. for at opdage mangelfuld vandbehandling og opspore eventuelle forureningskilder. Kontrol ved indgang til ejendom er også efterspurgt, men i mindre grad. HOFOR anbefaler tillige, at reglerne fastlægger et minimumsprogram ved afgang fra vandværk, herunder kontrol for mikrobiologiske parametre og parametre, der ændres under vandbehandling (jern, mangan, ilt, ammonium, nitrit, nitrat, pH, natrium ved blødgøring), og miljøfremmede stoffer påvist i boring. Begrundelsen er bl.a., at vand blandes. DANVA anbefaler et minimumsprogram i bekendtgørelsen såvel ved afgang fra vandværk som ved indgang til ejendom af hensyn til den forebyggende og målrettede indsats. Skanderborg Kommune efterlyser også et minimumsprogram for forsyningsanlægget, idet vandbehandlingen foregår på samme måde på hovedparten af anlæggene. Horsens Kommune bemærker, at det giver meget administration, når en kommune skal opfinde et kontrolprogram. Slagelse Kommune anbefaler, at der i alle kontrolprogrammes udføres feltmålinger for ilt, temperatur, redox, pH og ledningsevne.

Skanderborg Kommune efterlyser, at det tydeliggøres, hvordan kommunen skal forholde sig til eventuelle overskridelser af drikkevandskvalitetskravene i forsyningsanlægget.

Miljøstyrelsens bemærkninger:

Kravet til et kontrolprogram er fastlagt i forslagets § 6 og bilag. Det uddybes i vejledning. Forslagets § 6, stk. 7 pålægger tilsynsmyndigheden at sikre, at der som del af forsynings kontrolprogram bliver udført kontrolmålinger i forsyningsanlægget, herunder i ledningsnettet og ved afgang fra vandværk. Kontrollen er ikke normeret i reglerne. Det er således ikke korrekt, at der med forslaget ikke er krav om kontrolmålinger ved afgang fra vandværk eller ved indgang til ejendom. Tilsynsmyndigheden har kompetence til i kontrolprogrammet at normere kontrollen i forsyningsanlægget, dvs. at beslutte omfanget af en forsynings kontrol ved afgang fra vandværk, ved indgang til ejendom og evt. andre steder, herunder hvilke parametre der skal kontrolleres for de forskellige steder, f.eks. mikrobiologiske parametre og driftsbetingede parametre. Online målinger til at forbedre overvågningen er også en mulighed. Der er ingen kvalitetskrav gældende i forsyningsanlægget, bortset for parameteren nitrit ved afgang fra vandværk, idet målingerne har til formål at sikre en fornuftig drift af anlægget og opspore eventuelle forureninger af hensyn til forbrugerbeskyttelsen. Det betyder, at tilsynsmyndigheden mht. målinger i forsyningsanlægget alene kan håndhæve nitratkravet gældende ved afgang fra vandværk.

Ud over kontrolmålinger i hele forsyningsanlæggets længde kræves der med § 6, stk. 7 "andre relevante tiltag" til at efterprøve sikkerheden. Dette forstås Miljøstyrelsen som, at kontrolprogrammet skal indeholde tiltag svarende til indholdet i den kvalitetssikring, der kræves for almene vandforsyningsanlæg, der leverer 17.000 m³ vand pr. år eller derover, jf. bekendtgørelsen om kvalitetssikring på almene vandforsyningsanlæg. Dette uddybes i vejledning.

Boringskontrollen

Mange interessenter (herunder DANVA, Danske Regioner, ERFA, FRI, GEUS, LAB, KL, Favrskov, Ikast-Brande, Holbæk, Horsens, Odsherred, Københavns, Køge, Nordfyns, Slagelse, Skanderborg,

Vejen, Viborg og Vordingborg Kommuner) argumenterer for, at kontrollen bør bevare hovedbestanddelene calcium, magnesium, kalium, bicarborat og phosphor, bl.a. af hensyn til at beregne ionbalance til brug for vurdering af datakvalitet og udvikling i grundvandsmagasinerne. GEUS anbefaler desuden, at boringskontrollen bør indeholde kontrol af temperatur, som kan være væsentlig for at vurdere datakvalitet. Slagelse og Vordingborg Kommuner anbefaler også at bevare kontrol af temperatur og Vordingborg Kommune tillige inddampningsrest.

Dannarks Naturfredningsforening (DN) anbefaler, at pesticidet chloridazon medtages i boringskontrollen. Danske Regioner anbefaler, at også dets nedbrydningsprodukter desphenyl-chloridazon og methyl-desphenyl-chloridazon medtages i kontrollen. DN anbefaler desuden kontrol af nedbrydningsproduktet 1,2,4-triazol.

Danske Regioner anbefaler, at boringskontrollens bilag 7 tilføjes en kolonne (parametre) med "Andre stofgrupper tilpasset efter de mulige forureningskilder" og at der i bemærkningsfeltet tilføjes "Der henvises til Miljøstyrelsens vejledning nr. 2/1997 bilag 1.", alternativt at vejledningen opdateres. Danske Regioner bemærker desuden, at afstand fra indvindingsboring til forureningskilde også kan indgå i vurderingen. Aalborg Kommune spørger til, om kommunen kan stille krav om screening for mange stoffer ved etablering af en ny boring, og Køge Kommune peger i den forbindelse specifikt på kontrol af svovlbrinte og methan. Syddjurs Kommune anbefaler methan som fast parameter i boringskontrollen.

Aalborg Kommune spørger til, om vandforsyningen ikke skal fjerne øvrige stoffer (inkl. lavt iltindhold) end aggressiv kuldioxid fra vandet ved behandling på vandforsyningsanlægget, og hvad der forstås med "at fjerne" aggressiv kuldioxid, svovlbrinte og methan fra vandet ved behandling på forsyningsanlægget, jf. bemærkningen i bilag 7 om dette. Laboratoriernes Brancheforening spørger til, om der skal analyseres for barium og strontium, til trods for at der ikke findes kvalitetskrav i bilag 1b. DANVA, GEUS, HOFOR og Vejen Kommune bemærker, at ammonium bør indgå i kontrollen uanset surhedsgrad, og at det må være en fejl.

Miljøstyrelsens bemærkninger:

Miljøstyrelsen foreslår, at forslaget ændres, så boringskontrollen indeholder kontrolparametrene calcium, magnesium, kalium, bicarborat og phosphor og temperatur som hidtil, jf. bilag 7.

Miljøstyrelsen finder det ikke begrundet at videreføre parameteren inddampningsrest.

Det er besluttet at tilføje nedbrydningsprodukterne desphenyl-chloridazon og methyl-desphenyl-chloridazon på bekendtgørelsens bilag 2 (pestidlisten), hvorefter stoffet bliver obligatorisk i drikkevands- og boringskontrollen. På linje med anbefalingerne fra Vandpanelet er det Miljøstyrelsens vurdering, at der ikke er grundlag for at medtage chloridazon som obligatorisk parameter i boringskontrollen. Der er igangværende screeningsundersøgelser af nedbrydningsprodukterne desphenyl-chloridazon, methyl-desphenyl-chloridazon og 1,2,4-triazol i grundvand. MST vil på grundlag af resultaterne herfra vurdere, om det giver anledning til at ændre pesticidlisten og dermed boringskontrollens parametre.

"Andre stofgrupper tilpasset efter mulige forureningskilder" er indeholdt i "Andre uorganiske sporstoffer" og "Andre organiske mikroforureninger". Vejledningen til bekendtgørelsen kan med fordel henvise til Miljøstyrelsens Vejledning nr. 2/1997, bilag 1, om beskrivelse af de enkelte punktkilder. I vejledningen kan det desuden anføres, at afstand fra forureningskilde til indvindingsboring kan indgå i vurdering af, hvilke stoffer der er relevante at kontrollere for. Tilsynsmyndigheden kan kræve kontrol af de stoffer, som den anser for nødvendig, når forhold taler for det, herunder f.eks. svovlbrinte og methan ved nyetablerede boringer, jf. § 6, stk. 10. Det er med

forslaget videreført, at der skal kontrolleres for svovlbrinte og methan, hvis der er begrundet mistanke om tilstedeværelse af stofferne.

En forsyning skal altid sørge for, at kvalitetskrav er opfyldt (herunder krav til smag, som påvirkes af iltindholdet), og at vandet ikke indeholder andre forurenende stoffer. Aggressiv kuldioxid, svovlbrinte og methan kan i modsætning til mange andre stoffer fjernes ved simpel vandbehandling. Er det vist, at aggressiv kuldioxid, svovlbrinte og methan er fjernet i behandlingsanlægget, er der ikke behov for, at parameteren indgår yderligere i den regelmæssige kontrol af drikkevandet. Er der fundet andre forurenende stoffer i boringskontrollen, må det forventes, at stoffet løftes ind i den regelmæssige kontrol af drikkevandet, jf. § 6, stk. 9. I vejledning vil det blive forklaret, at stofferne skal fjernes til mindst de vejledende kvalitetskrav.

Det er korrekt, at der i boringskontrollen skal analyseres for barium og strontium, til trods for at der ikke findes kvalitetskrav i bilag 1 b. Gældende kvalitetskrav for barium og strontium overgår til vejledende værdier i opdateret vejledning til bekendtgørelsen. Det er en fejl, at sætningen "Kontrolleres, hvis pH i grundvandet er under 6." er anført for ammonium. Sætningen hører hjemme under aluminium, jf. gældende bilag 8. Dette rettes.

Ikke akkrediterede kontrolmålinger

DANVA er tilfreds med mulighed for ikke akkrediterede målinger i forsyningsanlægget. Forventer, at krav til analyseusikkerhed/metoder for ikke akkrediterede målinger vil fremgå af kommende vejledninger, jf. § 12, stk. 2. Horsens Kommune finder det bekymrende med ikke akkrediterede målinger og peger på, at det medfører større ressourceforbrug hos kommunen. Odsherred Kommune finder også ikke akkrediterede målinger bekymrende og efterlyser en liste over valide metoder.

Miljøstyrelsens bemærkninger:

Miljøstyrelsen finder anledning til at justere forslaget, så muligheden for ikke akkrediterede målinger i forsyningsanlægget indsnævres, da det ikke er tænkt som et ligestillet alternativ til akkrediteret måling. Det præciseres i forslaget og uddybes i vejledning, at ikke akkrediteret prøveudtagning og/eller analyse er en udtagelse og kun skal anvendes i situationer, hvor akkreditering ikke er en reel mulighed. I sammenhæng med § 12, stk. 2 tilføjes derfor, at tilsynsmyndigheden kan fravige kravet om akkrediteret prøveudtagning efter stk. 1 i situationer, hvor prøveudtagning af hensyn til behov for hurtig afklaring af evt. forurening af vandet ikke kan afvente, at det sker akkrediteret. Det tilføjes også, at tilsynsmyndigheden kan fravige kravet om akkrediteret analyse efter stk. 1 i situationer, hvor målingen gennemføres online eller lignende. Miljøstyrelsen har ikke planlagt analysekvalitetskrav til ikke akkrediterede målinger, heller ikke en liste over valide metoder.

Forholdsregler ved utilfredsstillende vandkvalitet

HOFOR, Aalborg og Greve Kommuner bemærker, at flere mennesker vil blive ulejliget med koge anbefalinger end i dag pga. kontrol ved forbrugers taphane, og Vesthimmerlands Kommuner peger på, at usikkerheden om årsagen til en forurening er et problem med hensyn til akut handling. Langeland Kommune peger på, at adgangsforhold besværliggøres ved opfølgning på vandanalyser i weekend, ferie og uden for åbningstid. Aalborg, Greve, Odsherred, Slagelse og Syddjurs Kommuner peger på øget ressourceforbrug hos kommuner til sagsbehandling pga. overskridelser ved taphaneprøver, bl.a. til koge anbefalinger og kildeopsporing. Vesthimmerlands Kommune bemærker, at overskridelser ofte skyldes jordledninger på forbrugers egen grund. Langeland og Syddjurs Kommuner forventer større udgifter til forsyningerne til prøveudtagning ved forureningssituationer, når kontrolstedet flyttes til forbrugers taphane. Langeland Kommune forventer, at en vandforsyning ikke så hurtigt vil identificere og iværksætte foranstaltninger i tilfælde af forurening på et vandværk.

Danske Vandværker bemærker, at forslaget § 15, stk. 3, ligner en undtagelsesbestemmelse for kvalitetskrav til offentlig bygninger, men at det ikke kan være hensigten. HOFOR og Aalborg Kommune spørger til reaktionen, når en overskridelse af kvalitetskrav angår bygning og virksomheder, hvor der ikke leveres vand til offentligheden, jf. § 15, stk. 2. DANVA, Frederikssund og Køge Kommuner savner en præcisering af, hvilke forpligtelser der følger med utilfredsstillende vandkvalitet ved forbrugers taphane, herunder forbrugerens og myndighedens ansvar. Odsherred Kommune spørger til, om forslaget § 15, stk. 2, forudsætter, at alle forbrugere eller kun forbrugeren på adressen med en konstateret overskridelse skal informeres om det. Hedensted Kommune vurderer, at information til forbrugerne efter § 15, stk. 2, vil være en stor opgave, da kommunen ikke kender forbrugersammensætningen. Frederikssund og Odsherred Kommuner anbefaler en bagatelgrænse for at stille krav om udbedring af forbrugerens vandinstallation. Gribskov Kommune er af den opfattelse, at vandforsyningslovens § 62 skal ændres mht. påbud til ikke-almene anlæg, herunder om sløjfning.

Miljøstyrelsens bemærkninger:

Flere mennesker vil ikke nødvendigvis blive ulejliget med koge anbefaling i dag. Det afgøres af Styrelsen for Patientsikkerhed. De færreste overskridelser af kvalitetskrav i relation til almene vandforsyninger resulterer i akutte handlinger. Forslagets § 15, stk. 3, er ikke en undtagelsesbestemmelse for offentlige bygninger. Tilsynsmyndigheden skal følge op på en overskridelse i offentlige bygninger, evt. med påbud. Der er ikke krav om, at tilsynsmyndigheden håndhæver utilfredsstillende vandkvalitet hos en privat forbruger, når årsagen skyldes forbrugerens eget ledningsnet eller vandinstallation, men derimod krav om, at tilsynsmyndigheden informerer forbrugeren herom. Tilsynsmyndighedens forpligtelse fremgår af forslaget § 15, når en overskridelse skyldes forbrugerens ledningsnet eller vandinstallation, og af § 16, når ansvaret er forsyningens. I øvrigt fremgår tilsynsmyndighedens forpligtelse af vandforsyningslovens § 62. Forbrugernes og myndighedernes forpligtelser ved overskridelse af kvalitetskrav ved forbrugers taphane uddybes i vejledning. Miljøstyrelsen anbefaler, at forslaget § 15, stk. 2, tydeliggøres med hensyn til, at kun forbrugere, der er berørt af en konstateret overskridelse, skal informeres om dette i overensstemmelse med vandforsyningslovens § 62, stk. 6 og 7, når det i situationen er vist, at overskridelsen skyldes forbrugerens ledningsnet eller vandinstallation. Med hensyn til "bagatelgrænser" gælder de almindelige påbuds- og håndhævelsesregler efter vandforsyningslovens § 62. Miljøstyrelsen finder ikke anledning til at ændre vandforsyningslovens § 62.

En forurening i en vandforsyning vil også i dag resultere i ekstra prøver for forsyningen. Miljøstyrelsen forventer ikke, at en forsyning vil få væsentligt øgede udgifter i forhold til i dag til opsporing af en forurening som følge af, at kontrollen af kvalitetskravene flyttes til forbrugers taphane, idet en forsyning fortsat vil være forpligtet til løbende at udtage prøver i forsyningsanlægget. En forsyning kan desuden til opsporing af en forurening udtage yderligere prøver i forsyningsanlægget og ikke nødvendigvis hos en forbruger.

Metode til udtagning af prøve ved forbrugers taphane

Aalborg Kommune anbefaler en henvisning til Manual for prøvetagning af drikkevand mht. prøvetagningsmetode. Laboratoriernes Brancheforening (LAB) spørger til, om alle Gruppe A- og Gruppe B-parametre skal udtages som taphaneprove, som beskrevet i punkt 3.4 "Kontrol af det drikkevand som forbrugeren drikker" i "Drikkevand. Manual for prøvetagning, februar 2017". ALS Danmark efterlyser, at det tydeligere fremgår, hvordan prøver ved forbrugers taphane skal udtages, herunder i drikkevandsmanualen.

Danmarks Naturfredningsforening efterlyser vejledning i at udtage en prøve fra private taphane, så stagnant vand undgås, efterfølgende afspritning og afbrænding af hane. Københavns Kommune anbefaler, at vejledning til manuel prøvetagning ved taphane tilpasses mht. at lade vandet løbe en tid,

så der måles færre falske overskridelser af de bakteriologiske parametre, da der ellers vil være langt flere sager, som kommunen skal håndtere. Silkeborg Kommune kommenterer, at prøveudtagning uden kontaminering ved forbrugers taphane kan være vanskelig. LAB peger på risikoen for ikke at udtage en repræsentativ prøve (delprøver) ved forbrugers taphane uden forudgående gennemskylning pga. forskellig grad af afsmitning af vandinstallationer, afhængigt af materialet og vandets opholdstid. Der er ifølge LAB behov for at udtage en prøve i flere emallager tilpasset de efterfølgende analyser.

Miljøstyrelsens bemærkninger:

Drikkevandsbekendtgørelsen forholder sig ikke til prøveudtagningsmetoder. Det fremgår af bekendtgørelsen om kvalitetskrav til miljømålinger, bilag 3, hvordan prøveudtagningen skal finde sted, idet der er krav om at følge manualen for prøvetagning af drikkevand.

Miljøstyrelsen kan bekræfte, at alle Gruppe A- og Gruppe B-parametre som udgangspunkt skal udtages som taphaneprove uden forudgående gennemskylning, som beskrevet i punkt 4.4 i drikkevandsmanualen opdateret februar 2017. Manualen er i overensstemmelse med direktivets krav, som forudsætter, at en taphaneprove skal udtages uden gennemskylning. Manualen kan derfor ikke ændres på dette punkt. Det tydeliggøres i "Drikkevand - Manual for prøvetagning", at der refereres til punkt 3.3.4 og 4.4 for så vidt angår prøver udtaget ved forbrugers taphane til kontrol af kvaliteten af det vand, som forbrugeren drikker. Det er muligt at beslutte, at kontrolstedet flyttes fra taphane til forsyningsanlægget, når der ikke sker nogen negativ ændring af målt værdi. I så fald skal det fremgå af en forsynings kontrolprogram.

Dispensation for opfyldelse af drikkevandskvalitetskrav

KL, Frederikssund, Køge, Langeland, Nordfyns, Slagelse og Skanderborg Kommuner peger på, at kompetencen til at meddele dispensationer bør ligge i kommunerne, idet det bemærkes, at kommunerne kan foretage en hurtigere og mere smidig sagsbehandling end Miljøstyrelsen. Frederikssund, Odsherred og Skanderborg Kommuner finder, at Miljøstyrelsen bør tilvejebringe den information, som skal indgå i dispensationer, og informere forbrugerne mv. Syddjurs Kommune vurderer, at det vil give kommunen mere administration at videresende informationen til Miljøstyrelsen. Odsherred Kommune er af den opfattelse, at virksomheden, som ønsker en dispensation, skal ansøge direkte hos Miljøstyrelsen, ikke kommunen som bør ansøge, jf. forslaget § 19, stk. 2. Aalborg Kommuner spørger til, om der ikke skal kunne dispenseres for kimental ved 22 °C. At kompetencen flyttes til Miljøstyrelsen har ifølge GEUS som konsekvens, at Miljøportalens brugerstyring skal ændres, så Miljøstyrelsen kan se ikke-godkendte analysedata. Kun kommunerne kan se disse data.

Horsens Kommune spørger til, om forslaget § 17, stk. 1, er rigtig mht. ikke-almene vandforsyninger og lejr/campingpladser, institutioner mv. I øvrigt peger interessenter på skrivefejl i § 9, stk. 9, og 10 og § 19, stk. 4.

Miljøstyrelsens bemærkninger:

Miljøstyrelsen har nærmere analyseret hjemmelsgrundlaget for meddelelse af dispensation og vurderer, at der er grundlag for, at kommunerne fortsat kan meddele dispensation som efter de gældende regler. Forslaget ændres derfor, så kompetencen til at meddele dispensation placeres hos kommunerne, og Miljøstyrelsen alene skal godkende en kommunes 3. dispensation som i dag.

Forslagets bestemmelser om dispensation mht. kimental ved 22 °C er lig gældende regler.

Ifølge § 17, stk. 1, kan ikke-almene vandforsyninger, der leverer vand til lejr/campingpladser, institutioner mv. opnå dispensation efter reglerne, uanset om forsyningen leverer mindre end 10 m³ vand pr. dag, da der er tale om, at vand leveres som led i en offentlig eller kommerciel aktivitet.

Skrivefejl i § 9, stk. 9, og 10 og § 19, stk. 4, rettes.

Indberetning af drikkevandsdata mv.

HOFOR anbefaler, at kontrol i forsyningsanlægget indberettes til Jupiter, dog ikke ikke-akkrediterede målinger. Aalborg kommune spørger til, om frivillige analyser fra små forsyninger skal indberettes til Jupiter.

Aalborg Kommune vurderer, at det vil medføre et betydeligt tidsforbrug at indberette alle kontrolprogrammer til Jupiter, jf. forslaget § 28, stk. 2, og stiller spørgsmål ved om, det er proportionalt med det, dataene bliver brugt til. Holbæk og Odsherred Kommune finder, at det er spild af tid. Aalborg Kommune efterlyser et digitalt program, der genererer analyseprogrammet. Nordfyns Kommune efterlyser en vejledning, hvordan indberetningen skal ske, mens Egedal og Hillerød Kommuner bemærker, at det i dag ikke er muligt at indberette kontrolprogrammer. Vordingborg Kommune peger på, at der i § 28, stk. 2, refereres til afgørelser efter § 6, stk. 5-7, men denne bestemmelse omfatter ikke afgørelser.

ERFA-netværket for midt- og vestjyske kommuner, HOFOR og Laboratoriernes Brancheforening peger på, at der er behov for en teknisk tilpasning af databasen Jupiter mht. Stankode-lister, herunder omfangskoder. HOFOR bemærker, at ledningsnetprøver udtaget hos forbrugers taphane i dag kun kan ses på adressen for prøvetagningsstedet. Der skal i Jupiter skelnes mellem ledningsnetprøver og forbrugerprøver. GEUS bemærker, at Jupiter er angivet med to forskellige navne.

Vejen og Holbæk Kommuner stiller spørgsmål ved, hvordan kommuner kan indberette oplysninger til Jupiter/Diadem ved påbud efter VFL § 62 om forbedret vandkvalitet til ikke almene vandforsyningsanlæg, når kvalitetskrav ikke gælder for de små forsyninger. Gribskov Kommune er af den opfattelse, at påbud og politianmeldelser skal slettes i Jupiter, og at forslaget kapitel 7 om indberetning ved ejendomshandler i databasen Diadem skal udgå og eksisterende indberetninger slettes. Holbæk og Odsherred Kommuner foreslår at lade offentliggørelsen af dispensationer i Diadem bortfalde. Frederikssund, Holbæk, Odsherred og Skanderborg Kommuner finder, at Miljøstyrelsen bør indberette til Diadem om dispensationer, jf. forslaget § 29, stk. 1 nr. 2 og § 29, stk. 2.

Holbæk og Odsherred Kommuner oplyser, at det ikke er muligt i Jupiter at indberette oplysninger om oppumpede vandmængder efter § 23 (eksisterende bestemmelse).

Skanderborg Kommune påpeger, at kun almene vandforsyninger hidtil har indberettet status for tilknyttede borer, og at det med forslaget er udvidet til alle.

Miljøstyrelsens bemærkninger:

Miljøstyrelsen er enig i, at resultater af kontrolprøver fra forsyningsanlægget bør indberettes til Jupiter-databasen forudsat, at prøvetagning og analyse er foretaget akkrediteret. Forslagets § 27, stk. 1, justeres derfor, så målinger, der både er udtaget og analyseret akkrediteret, i forsyningsanlægget efter § 6, stk. 7, også skal indberettes til Jupiter. Der bør fortsat blive indberettet målinger fra små forsyninger, der leverer til mere end én husstand, da kontrollen med drikkevandskvalitetskrav for disse anlæg videreføres, jf. "Regler for små vandforsyninger". Forslagets § 27 justeres i overensstemmelse hermed. I overensstemmelse med høringsforslaget, skal små forsyninger, der leverer vand til kommerciel eller offentlig aktivitet, kontrollere vandet og

dermed indberettes også målinger til Jupiter. Frivillige kontrolmålinger på forsyninger uden krav om kontrol vil med reglerne ikke nødvendigvis blive indberettet til Jupiter.

Bestemmelsen om indberetning af kontrolprogrammer er videreført fra gældende bestemmelser og alene tilpasset til det foreslåede. Det vil blive præciseret i forslaget, at der alene er tænkt på indberetning af kontrolhyppigheder fastlagt i et godkendt kontrolprogram, når de fraviger hyppigheden fastlagt i bilag 4 og 7. Det vil fremgå af vejledning, hvordan de parametre, hvor hyppigheden ikke er entydigt fastlagt i bilag 4, skal håndteres, jf. ammonium, nitrit, aluminium og parametre udvalgt efter risikovurdering. Det er i dag muligt i Jupiter, at indberette oplysninger om ændrede kontrolhyppigheder i forhold til gældende standardprogrammer. Det er også muligt at indberette oplysninger om pumpede vandmængder.

Det sikres, at der sker den nødvendige tekniske tilpasning af Jupiter. Navngivningen af Jupiter ensrettes i forslaget.

Der vil fortsat være kontrol af vandet fra visse små forsyninger, jf. "Reglerne for små forsyninger". Der er således ikke grundlag for ændringer i kapitel 7 om indberetning ved ejendoms handler i databasen Diadem. Kommunerne bør fortsat indberette til Diadem/Jupiter om dispensationer, idet myndighedskompetencen til at meddele dispensation fortsat vil ligge hos kommunalbestyrelsen, jf. "dispensation for opfyldelse af drikkevandskvalitetskrav".

Det har ikke været hensigten, at andre end almene vandforsyninger skal indberette status for tilknyttede boringer. Forslagets § 27, stk. 3, ændres, så indberetningspligten fortsat alene gælder for almene vandforsyninger.

Tidspunkt for ikrafttrædelse af reglerne

KL anbefaler, at reglerne først træder i kraft sommeren 2018 pga. gennemgribende ændringer, ønske om opdateret vejledning og da ny ændring om dispensation kan forventes efter ny lovændring. Laboratoriernes Brancheforening (LAB) anbefaler, at reglerne først træder i kraft 1. januar 2019 for at give tid til at implementere dem, herunder tid til nye kontrolprogrammer fra laboratorierne. LAB bemærker, at forsyningers kontrolprogrammer planlægges for kalenderår af gangen. Også Vesthimmerlands Kommune finder, at ikrafttrædelsestidspunktet bør udsættes. HOFOR peger på, at alle nødvendige tilføjelser i Jupiter skal være klar ved ikrafttræden af bekendtgørelsen.

ERFA-netværket for midt- og vestjyske kommuner finder behov for en overgangsfase mellem de to bekendtgørelser, og peger samtidig på et tomrum mht. analyseprogram indtil nyt kontrolprogram er godkendt. Vordingborg Kommune efterlyser en frist for, hvornår første kontrolprogram skal være udarbejdet. Vordingborg Kommune finder behov for en lang indkøringsperiode pga. behov for ændringer i lokale og statslige IT-programmer. Ikast-Brande Kommune påpeger, at der skal tages stilling til, hvordan eksisterende påbud til mindre anlæg om ekstra kontroller eller forbedret vandkvalitet skal håndhæves.

Miljøstyrelsens bemærkninger:

Det foreslåede ikrafttrædelsestidspunkt er fastsat af hensyn til fristen for implementering af Kommissionens direktiv 2015/1787. Miljøstyrelsen vil udarbejde vejledning for at hjælpe kommunerne i overgangen til ny bekendtgørelse. Miljøstyrelsen undersøger muligheden for at indføje en overgangsbestemmelse i drikkevandsbekendtgørelsen mht. drikkevandskontrolprogrammer. Miljøstyrelsen er opmærksom på behovet for, at nødvendige tilpasninger af Jupiter er klar ved ikrafttræden af bekendtgørelsen.

4. Øvrigt

Danske Vandværker og DANVA finder bestemmelsen om, at drikkevand skal være enten grundvand eller undtagelsesvist overfladevand overflødig, da vand skal leve op til kvalitetskravene. Danske Regioner finder, at det ikke giver mening at undtage ”vand i drænledninger” fra overfladevand.

HOFOR og Aalborg Kommune spørger til, hvad der menes med ” de mest hensigtsmæssige midler til at afbøde risiko for menneskers sundhed” i bilag 3. Horsens Kommune efterlyser eksempler i vejledning mht. forståelsen af bilag. Vordingborg Kommune anbefaler, at ” efterprøve at vandet er sundt og rent” i bilag 3, indent b, erstattes med ”at efterprøve at vandet overholde de fastsatte krav på aftapningsstedet”. Vesthimmerlands Kommune spørger til, om kommunen med bestemmelsen i bilag 3 om, at kontrolprogrammet kan bestå af inspektion, kan stille krav om f.eks. inspektion af rentvandstanke.

Vordingborg Kommune er af den opfattelse, at desinfektion ikke bør indgå med særlige bestemmelser, da desinfektion ikke er udbredt.

Foreningen af Rådgivende Ingeniører finder det er uklart, om § 8 skal tolkes som værende led i godkendelse af kontrolprogrammer, eller om kommunerne til enhver tid kan anvende paragraffen. ERFA-netværket for midt- og vestjyske Kommuner spørger til, om § 8 kan bruges til at fastsætte et analyseprogram for mindre anlæg.

Laboratoriernes Brancheforening spørger til, om parametrene turbiditet og farve er en visuel bedømmelse eller analyse, jf. Gruppe A-parametre.

Danske Regioner gør opmærksom på formuleringsmæssige problemer i straffebestemmelsen § 32, stk. 1, nr. 1, mht. ”dog ikke vand i drænledninger” og at § 32 i øvrigt forekommer to gange. Horsens Kommune noterer sig, at der er fejl i henvisning i § 31, stk. 1.

I øvrigt er der høringssvar, som vedrører en række bestemmelser, som i forslaget er videreført uændret fra den gældende bekendtgørelse.

Miljøstyrelsens bemærkninger:

Formålet med bestemmelsen, at drikkevand skal være grundvand eller overfladevand er for at undgå at f.eks. spildevand renses til drikkevand. ”Vand i drænledninger” bør heller ikke bruges til at fremstille drikkevand. ”Vand i drænledninger” undtages i bestemmelsen, da vandforsyningsloves definition af overfladevand inkluderer vand i drænledninger.

At et kontrolprogram ifølge drikkevandsdirektivet og forslagets bilag 3 skal indeholde ”de mest hensigtsmæssige midler til at afbøde risiko for menneskers sundhed” forstår Miljøstyrelsen som, at kontrolprogrammet skal indeholde tiltag, der tjener som beredskab ved utilsigtede hændelser. En forsyning, der har en beredskabsplan udarbejdet i overensstemmelse med Miljøstyrelsens vejledning om beredskabsplaner, må derfor anses for at have opfyldt forpligtelsen. Dette uddybes i vejledning. At efterprøve at vandet er sundt og rent jf. bilag 3, er en direktivnær formulering. Det præciseres i vejledning, at dette refererer til, at drikkevandskvalitetskrav er opfyldt. Miljøstyrelsen kan bekræfte, at tilsynsmyndighed i et kontrolprogram kan stille krav om f.eks. inspektion af rentvandstanke, jf. bilag 3. Det præciseres også i vejledning. Forslagets bestemmelser i bilag 3 og 4 om desinfektion er direktivnære formuleringer.

Miljøstyrelsen finder, at forslagets § 8 er tydelig mht., at tilsynsmyndigheden kan anvende bestemmelsen til enhver tid efter behov. Det er også meningen, at forslagets § 8 skal kunne bruges til

at fastsætte et udvide analyseprogrammet for mindre anlæg omfattet af forenklet kontrol, jf. "Reglerne for små forsyninger". Det tydeliggøres i forslagets § 8.

Der er i bilag 1 a værdier for kvalitetskravene for turbiditet og farve. Der er desuden analysekvalitetskrav efter bekendtgørelsen om kvalitetskrav til miljømålinger. Det fremgår ingen steder af forslaget, at bedømmelsen af turbiditet eller farve kan ske subjektivt. Der er således med forslaget ikke tvivl om, at der skal analyseres for parametrene.

Forslagets § 32, stk. 1, nr. 1 ændres, så bestemmelsen giver mening, og paragrafrækkefølgen rettes, og henvisningen i § 31, stk. 1 rettes til vandforsyningslovens kapitel 13.

Videreførte bestemmelser fra den gældende bekendtgørelse bevares uændrede.